

**DIARI DE SESSIONS DE LA
COMISSIÓ NO PERMANENT D'ESTUDI DELS
EFECTES REGIONALS I INSULARS A LA
COMUNITAT AUTÒNOMA DEL PRESSUPOST I DE
LES POLÍTIQUES DE LA UNIÓ EUROPEA
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

DLPM 381-2000

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2000

Núm. 4

**Presidència
de l'Honorable Sr. Joan Buades i Beltran**

Sessió celebrada dia 24 d'octubre del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.-COMPAREIXENCES:

1) Del Sr. Director Gerent del Centre Balear d'Europa, Francesc Quetglas i Rosanes.	34
2) Del Sr. Delegat de l'IMEDOC, Centre Balear d'Europa, Cristòfol Soler i Cladera.	34
-

EL PRESIDENT:

Si els sembla als senyors diputats i diputades, començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si hi ha substitucions.

Algun grup té substituïts? No.

I.1 i I.2.) Compareixences del Sr. Director Gerent del Centre Balears Europa, Francesc Quetglas i Rosanes i del Sr. Delegat de l'IMEDOC, Centre Balear d'Europa, Cristòfol Soler i Cladera.

Aleshores, saben que l'ordre del dia de la sessió d'avui consisteix en dues compareixences, d'acord en el pla de treball que havíem acordat entre tots els grups, als efectes d'anar coneixent l'opinió i informar sobre la política europea i la seva repercussió a nivell regional i insular, per part dels dos convidats d'avui que són el Sr. Francesc Quetglas i Rosanes, director gerent del Centre Balears Europa actualment, i el Sr. Cristòfol Soler i Cladera, delegat de l'IMEDOC, del Centre Balears a Europa.

Sí els sembla bé, començaríem amb les dues exposicions i llavors sense transició passaríem directament a les preguntes. Sr. Quetglas, quan vulgui.

EL DIRECTOR GERENT DEL CENTRE BALEARS EUROPA
(Francesc Quetglas i Rosanes):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, com és lògic he de manifestar la meua satisfacció de comparèixer en aquesta casa, que de cap manera no m'és aliena, de manera especial i personal.

Si els sembla, podríem fer una mica d'enfocament de l'estat de la qüestió, amb caràcter general, sobre com està, revisar una mica quin són els elements que conformen els nous horitzons de la política regional europea i com podem emmarcar dins aquest context les qüestions relatives a la insularitat de la manera més breu possible per passar ràpidament a les preguntes que serà la manera d'atendre més bé les sol·licituds dels diputats.

En aquests moments, la Unió Europea que jo crec tothom coneix que està dins una cruïlla, és una cruïlla que està presidida per la perspectiva de l'ampliació. La perspectiva de l'ampliació és una qüestió que interfereix a tots els debats i a tots els plantejaments que en aquests moments s'estan fent a la Unió Europea, tant que fan referència a la seva forma jurídica, les propostes que hi ha i el debat que hi ha sobre el tema del federalisme, és clar que respon a la perspectiva de passar dels quinze estats membres als vint-i-set, el debat sobre la ponderació de vot, la representació dels estats, l'ampliació de les àrees de decisions per majoria i per tant, conseqüentment la reducció de les àrees de decisió per unanimitat al si de la Unió Europea, la composició de la Comissió Europea, quina és la frontera i els límits que hi ha entre allò que ha de pertànyer a l'àmbit de la intergovernamentalitat i allò que ha de pertànyer a l'àmbit d'allò comunitari, del que és resol dins l'àmbit de la Unió,

i dins aquest context la política regional, evidentment, no podia ser una excepció.

La política regional, el gran debat sobre política regional, també està presidit i condicionat per les perspectives d'ampliació de la Unió Europea de quinze a segurament vint-i-set, possiblement més membres, però de totes maneres, jo crec també que hi ha un segon element que condiciona de manera molt especial les perspectives de la política regional europea per als anys 2000-2006. I aquesta no és altra que l'Agenda 2000, que és l'agenda, el programa de treball de la Comissió Europea, que és el programa de treball de l'executiu, per així dir-ho, no es pot parlar estrictament en aquests termes, però sí d'una manera aproximada, de l'executiu de la Unió Europea.

Aquesta agenda 2000, que per a mi té una dada fonamental i que fa referència a la concentració dels esforços de les ajudes, dels programes i dels elements de finançament europeu, decisió de concentració que sorgeix d'una certa autocrítica de la mateixa Unió Europea sobre l'eficàcia de les anteriors polítiques extraordinàriament disperses, més atentes a establir una xarxa que satisfés a tothom que a atacar els problemes estructurals, l'arrel d'on es produeixen, i per a mi el tema extraordinàriament més important és l'esquema financer. La Unió Europea, la seva agenda 2000, preveu que entre l'any 2000 i l'any 2006 les perspectives financeres de la Unió no s'alterin, ni substancialment ni tan sols anecdòticament, el pressupost de la Unió Europea, el pressupost que manejarà la comissió, serà substancialment el mateix cada any, amb molt petitíssimes variacions i la digestió de l'ampliació que es produirà al llarg d'aquests anys, ara es parla que estaran concentrats fonamentalment per l'any 2005, es produirà sense un increment del pressupost.

Jo crec que aquest és un element fonamental, perquè és un condicionant molt important de cara als fons, de cara als recursos de què disposarà la Unió Europea per fer política i de manera molt especial per fer política regional. Hem de tenir en compte que de tot el pressupost de la comissió, només, que puja de l'ordre -si no tenc malament les xifres en el cap-, entre 11 i 12 mil milions d'euros cada any entre l'any 2000 i 2006, 3.500 s'han de dedicar, i per tant s'han de detreure d'altres dedicacions, a facilitar l'ampliació en un primera fase, és a dir, a finançar els programes d'adaptació dels països candidats al seu ingrés i després lògicament a produir-se un repartiment entre vint-i-set d'allò que fins ara es repartia entre quinze, amb l'agreujant que els països que entren tenen una renda per càpita, tenen uns nivells de renda molt baixos, per la qual cosa han de ser objectivament més destinataris dels fons que els països que ara són a la Unió.

Per tant, la política regional que participa d'aquests condicionants, l'ampliació, els límits que dona la perspectiva financera de la Unió per a aquests set anys, es troba en una situació realment també de debat i de debat intens en relació amb quin ha de ser el seu futur.

L'objectiu de la política regional europea no és altre que enfortir la cohesió econòmica i social, aquest és el gran anunciat d'una manera simplificada del que és la política

regional europea, la qual cosa, diguéssim, vol dir en termes generals i en una aproximació una mica burda, només anivellar els nivells de renda o lluitar contra les diferències de renda existents al si de la Unió.

La política regional pretén, com a segon objectiu, la integració europea efectuada des de baix, és a dir, aplicant tant com es pugui la política de subsidiarietat i la cooperació interregional. Però aquests objectius polítics, com hem dit abans, es veuen molt mediatitzats per les perspectives de l'ampliació, hem de tenir en compte que no només per les limitacions pressupostàries, sinó pel fet que amb una Europa de vint-i-set, amb la integració dels països candidats que hi ha ara, més del 20% de regions que actualment tenen menys del 75% del PIB, del producte interior brut, com de la mitjana comunitària, és dir, més del 20% de les regions que ara tenen una renda per davall del 75%, sense cap canvi en la seva estructura real, passaran a tenir més d'un 75%, per tant deixaran de ser focus, objectiu dels fons comunitaris, i dins aquest 75% hi són pràcticament totes les illes europees, és una dada.

I les que ara tenen entre el 75 i el 99% de la mitjana comunitària que no són objecte d'una especial atenció, però sí, com que estan per davall tenen determinades consideracions, passaran a tenir automàticament una renda per càpita superior a la mitjana sense que tampoc les seves condicions, ni de vida, ni de renda no hagin estat objectivament alterades.

Per tant, això enceta un debat, un debat que és com tots aquests debats econòmics de repartiment de recursos escassos i que seran més escassos encara, es planteja en termes bastants aspres i bastants agres. Hi ha un debat sobre criteris de la política regional, on, diguéssim, formulat d'una manera simplista els dos extrems són, per un costat mantenir fermament que l'objectiu de la política regional, no és altre que equilibrar el nivell de renda desequilibrant la partida i per tant, l'únic indicador que hi cap i l'únic que s'ha de tenir en compte, és el producte interior brut de cada regió comparativament amb els altres, i aquesta ha de ser l'única referència d'actuació i per tant, d'alguna manera aquí es troba la postura més o menys oficial de la Comissió Europea sobre aquest tema, i aquells altres, com per exemple el Comitè de les Regions, que reclamen la introducció d'altres variables, d'altres elements de ponderació, com poden ser la llunyania, l'accessibilitat, l'evolució demogràfica, el nivell educatiu, l'estat i el nivell de la innovació tecnològica, de la reconversió industrial, és a dir, aquells altres elements que puguin donar una mesura més qualitativa que quantitativa de la capacitat que té una determinada regió per fer front als reptes del futur.

El Comitè de les Regions, en un dictamen bastant important que ha fet en relació amb aquesta qüestió, manifesta la seva preocupació pel que pot significar per a moltes regions europees el fet d'un sobtat aturament, d'una sobtada rebaixa substancial o simplement supressió de les ajudes, que a través dels fons rebien fins ara determinades regions, per l'efecte desviament que pot produir l'ampliació.

En aquest sentit, una de les solucions que es proposen i que estan damunt la taula, per corregir aquest efecte brutal de l'ingrés de les noves regions, dels nous estats que duen al seu si, regions molt més pobres que les de la mitjana europea actual, combinat amb l'efecte de la manca de recursos addicionals per fer front a aquesta necessitat, es parla de la necessitat que les iniciatives europees, és a dir, aquella part del pressupost que maneja la comissió, no subjecta a un repartiment de caràcter regional, sinó sotmesa als objectius europeus, comunitaris i que per tant, és en funció del compliment d'aquests objectius i prèvies convocatòries, etc., però tenint en compte el criteris regionals, es fan és que han d'estar a disposició, segons aquests criteris del Comitè de les Regions, insistesc, a disposició de les regions més avançades. En aquest sentit, jo crec que valdria la pena que prenguéssim nota d'aquesta dada, em referesc quant a comunitat de les Illes Balears, perquè sí efectivament aquesta política arriba a prendre cos i es manifesta, com ja s'està començant a manifestar, és aquí, és a les iniciatives comunitàries, és a les iniciatives europees, a la part del pressupost no lligat al reequilibri de rendes, que una regió com les Illes Balears podria tenir accés a fons de finançament que, fins ara, la veritat, s'ha de reconèixer, s'han explotat amb escassa mesura, tenint en compte, efectivament, les dificultats que hi ha per accedir a aquest tipus de fons, que no és una cosa senzilla, elaborar projectes europeus, adequats a les exigències és extraordinàriament difícil.

Aquests projectes europeus haurien de constituir, segons criteris del Comitè de les Regions, haurien de donar com a resultat el que es denominen xarxes d'excel·lència, és a dir, fer de les regions que tenen més capacitat innovadora, més capacitat d'assimilarnoves tecnologies i projectes d'innovació, en matèria d'investigació, en matèria de noves tecnologies, en matèria de gestió avançada del medi ambient, etc., dins aquests sectors que avui són els sectors capdavaners, podrien obtenir un avantatge comparatiu en relació amb les possibilitats de finançament. Altre camí no sembla que en aquests moments, dins el disseny de la política regional europea pugui tenir un excés de futur.

Per resumir i per acabar ràpidament i poder passar al punt de preguntes, si és que tenim alguna capacitat per respondre-les, el Sr. Soler és referirà amb més detall al tema de la insularitat que, com vostès saben, arranca, per fer-ho d'una manera més resumida, de l'informe de la Comissió de Política Regional del Parlament Europeu del 1998, que és conegut com Informe Viola, en el qual en aquests moments, i els ho puc esmentar com una certa novetat, s'afegeix a l'informe del Consell Econòmic i Social de la Unió Europea de juliol del 2000, que interioritza molt bé i jo crec que fa una excel·lent descripció dels problemes que tenen les illes, les illes definides com illes que no tenen dins el seu si una capital europea, és a dir les petites illes, per entendre'ns, fa un excel·lent diagnòstic de quins són els problemes estructurals de la insularitat i demana, finalment, demana a la comissió que elabori en primer lloc de llibre verd per assentar les bases del que es denomina una perspectiva europea d'ordenació dels territoris insulars que acabaria posteriorment en un llibre blanc que tingui un pla d'acció i un calendari definits. En aquest moment, com veim, estan

convergent un informe que és molt important del Parlament Europeu, l'Informe Viola, un informe del Comitè Econòmic i Social, un informe del Comitè de la Regions, que d'alguna manera estan creant una opinió pública que, avui per avui, no passa de ser una opinió que emana d'òrgans consultius, perquè fins i tot l'Informe Viola no passa de ser en execució de tasques consultives del Parlament Europeu, no té una força legislativa ni que obligui les institucions europees, però en qualsevol cas aquests tres informes jo crec que conformen un nou estat d'opinió al qual se suma el fet del que significa sobre la qüestió l'actual presidència francesa.

França, que no s'havia distingir mai per una especial sensibilitat ni amb els temes territorials, per entendre'ns en vocabulari domèstic, en els temes autonòmics, ni amb els temes d'insularitat, demostra, sens dubte per un imperatiu polític derivat dels problemes que com a administració es troba en relació amb l'illa de Còrsega, dóna cabuda d'una manera probablement més clara que cap altre presidència en el passat, a les qüestions d'insularitat. El president de la República francesa, Sr. Chirac, quan va anunciar el programa de la presidència francesa de la Unió Europea, va parlar explícitament de la necessitat d'atendre particularment les regions insulars que han de ser ajudades a superar els seus handicaps, però encara més, quan en una compareixença al Parlament Europeu de la ministra d'ordenació territorial francesa que compareixia en qualitat de presidenta de torn del consell, deia que dins el nou context del Tractat d'Amsterdam, que obviarem perquè segurament el tema és conegut per tots els diputats, i la declaració 30 que va annexa a aquest, han d'aportar respostes als problemes específics de les nostres illes, siguin mediterrànies, nòrdiques a més llunyanes, i posar la reflexió sobre la forma de traduir en actes, com ells sol·liciten, els principis enunciats en aquesta declaració.

Existeix, idò, almenys, un propòsit que al pròxim Consell Europeu el tema de la insularitat es plantegi d'una manera com no s'havia fet mai fins ara, que es dóna com a probable, encara que no està formalitzat, que es recullin les recomanacions tant del Comitè de Regions com del Consell Econòmic i Social, i es doni un encàrrec a la comissió de l'elaboració d'un llibre blanc sobre els problemes insularitat, i d'aquesta manera jo crec que aquests anys de preparació d'aquesta qüestió, almenys tendríem, siaixò es produeix, una nova perspectiva de cara a les possibilitats d'arribar a noves fonts de finançament, a un tractament diferent, tant legal com possiblement fiscal o en matèria de subvencions, d'ajudes d'Estat, etc., als problemes estructurals de la regions insulars, com no s'havia fet mai fins ara.

M'he permès fer aquesta petita posada en context de quina és el moment que vivim ara en relació a política regional i política insular, perquè jo crec que pot ser d'interès de tots saber allà on ens trobam. Per part meua, si el president hi ve a bé, jo hauria acabat aquesta primera exposició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Quetglas. El Sr. Soler, si vol intervenir. Gràcies.

EL SR. DELEGAT DE L'IMEDOC, CENTRE BALEARS EUROPA (Cristòfol Soler i Cladera):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, agrair aquesta possibilitat de comparèixer a aquesta comissió en concret, per tal d'informar, des de la perspectiva d'Imedoc, quines possibilitats hi ha en relació amb les polítiques europees i més concret dels fons europees.

En primer lloc dir, perquè crec que és una qüestió que s'ha de saber, Imedoc és una agrupació estable de regions europees que, en aquest cas, engloba Balears, Còrsega, Sardenya, i des d'enguany també Sicília, que va ser constituïda a la tercera legislatura, l'any 95, a Valldemossa. Els objectius inicials tenir aquesta agrupació eren dos, en primer lloc un agermanament, en certa manera del mateix caire que es venien fent agermanaments entre ajuntaments o entre entitat locals, i per altra part també tenia com a objectiu constituir-se en un lobby per temes insulars, en certa manera per influir en el disseny de polítiques i actuacions de les institucions comunitàries que tenguessin en compte aquesta perspectiva insular. Posteriorment, i en funció també de l'evolució dels modes d'actuar de la Unió Europea, es va consolidar també com un acord té paternariats entre aquestes regions per tal de presentar propostes conjuntes de projectes concrets bàsicament a iniciatives europees.

El funcionament d'aquest agrupament Imedoc es fa a tres nivells. Un primer nivell, a nivell més elevat hi ha el comitè de direcció del qual en formen part el president de cadascuna de la regions o persones amb les quals deleguin, en el cas de Balears està delegada la representació al conseller d'Hisenda, el Sr. Mesquida, després hi ha el secretariat tècnic per cadascuna de la regions està integrat per un membre, en aquest cas, en el cas de Balears, el secretariat tècnic d'Imedoc correspon al Centre Balears Europa, en el cas de Sardenya o Sicília correspon als corresponents oficis de representació davant la Unió Europea, i en el cas del Centre Balears Europa es designa un tècnic del centre perquè dugui a terme les funcions de secretariat tècnic. Després es constitueixen grups de treball específicament per qüestions concretes o per projectes que esuguin a terme, per exemple, en aquest moments hi ha en marxa tres grups de treball en concret, un pel que fa al projecte Sol sistema on-line, un altre per a projecte de recursos hídrics i un altre per a projectes mediambientals, però aquesta és una qüestió on ja entrarem en avaluar una mica el que és la iniciativa Interreg.

Dins aquest camp actuació crec que poden separar una mica el que és l'actuació de projectes concrets en els quals hi participa Imedoc, del que són les actuacions en matèria d'insularitat i quina és la situació sobre el famós tema de la insularitat en aquest moments. I en aquest sentit, des del meu punt de vista, cal tenir en compte que durant els anys 97 i 98 es va fer una important tasca en el sentit d'aconseguir que en el Tractat d'Amsterdam es reflectís en certa manera un reconeixement a la insularitat, en aquest sentit hi va haver una tasca tant des de la Conselleria d'Economia i Hisenda el 97 i el 98, com també per part de les illes de Còrsega i Sardenya a través dels seus governs regionals respectius, i sobretot i molt

important, i és una qüestió que no s'ha de perdre de perspectiva, l'intergrup parlamentari del Parlament Europeu. Hi ha un intergrup parlamentari d'illes, format per diputats de tots de tots els grups polítics que funciona també com a vertader lobby d'actuacions en relació amb el que són els interessos insulars.

Jo explicaré una mica, el Sr. Quetglas ha explicar quina és la situació actual, jo explicaré una mica com s'arriba a la situació actual. En primer lloc, hi havia una proposta de distintes illes gregues a la Comissió d'illes del Comitè de regions perifèricomarítimes, una proposta que estava en via morta on es continuava una mica amb la filosofia de ressaltar els indicadors de PIB abans que el fet insular per si mateix, aquesta era la doctrina que hi havia en aquest moments fins i tot dins el que era la conferència de regions perifèriques marítimes. Hi va haver una voluntat, demostrada tant per part de Balears com per part de Còrsega i Sardenya, per tal de superar aquesta proposta grega i passar a dissociar el que són els indicadors de PIB, els indicadors de renda del fet insular, i a partir d'aquí s'elabora un memoràndum consensuat sobre aquesta qüestió i es fa una proposta de declaració que eleven cadascun dels governs regionals, en el cas de Balears el govern de les Illes Balears, el govern de Còrsega i el govern de Sardenya, dels corresponents ministeris exteriors dels corresponents estats. Aquest memoràndum que es va presentar recollia una sèrie de punts concrets on es ressaltaven, per així dir-ho, les característiques negatives, es posaven de relleu les característiques negatives de la insularitat, així, per exemple, els punts que destacaven més fortament eren que estàvem, en el cas de la insularitat, amb espais fortament desequilibrats sectorialment, on la monoproducció, el monocultiu dominava o domina l'estructura econòmica, es feia referència també a l'aïllament que suposava la barrera marítima, sobretot pel que farà al transport, uns altres punts que ressaltaven eren els mercats interns reduïts i en conseqüència la limitada competència interna, la qual cosa provocava a la vegada una dependència externa, i sobretot, com a darrer punt, dins aquestes característiques negatives de la insularitat, el fet de la vulnerabilitat mediambiental.

Una vegada consensuat el memoràndum aquest entre les tres illes, presentat al comitè, a l'intergrup del Parlament Europeu de les Illes, també cadascun dels governs regionals havia presentat davant el corresponent ministeri d'assumptes exteriors, i també, per què no dir-ho?, i molt important, amb la repressió representació permanents de cadascun dels Estats, Espanya, França i Itàlia, davant els organismes de la Unió Europea, pensam que fruit de tots aquests esforços es va aconseguir que s'incloués, aquesta inclusió al Tractat d'Amsterdam, una inclusió que s'ha de veure en dos termes, en primer lloc pel que fa a l'article 158, on una mala redacció lingüística, sembla ser que la traducció que es fa de l'anglès francès és objecte de moltes discussions i fan que s'englobin dins el mateix concepte espais o regions menys afavorides i illes conjuntament, o que es pugui interpretar regions menys afavorides, i després illes, entrant les illes de la categoria específica. Parlant d'un article concret del Tractat, això pot ser pal·liat en certa manera per l'annex 30 d'aquest mateix Tractat d'Amsterdam, ara, qualsevol cas, és una qüestió d'interpretació que haurem de veure quines conseqüències ulteriors té. En

aquest sentit, cal posar damunt la taula que tant l'agrupament Imedoc com la Comissió d'illes de la Conferència de regions perifèricomarítimes estan disposats que la primera regió que es plantegi una qüestió contenciosa sobre que tema, donar-li el suport econòmic, constituir entre tots una caixa, per subvenir els recursos necessaris per dur endavant el plet en concret sobre aquesta qüestió.

Arribam, idò, després de tot aquest procés previ, a una situació on tenir, per així dir-ho, un punt important que és la l'annex 30 del Tractat d'Amsterdam i un punt també important que és aquest famós article 158. Així i tot, això suposa que s'hagin aconseguit per primera vegada dues qüestions, en primerlloc dissociar el que és ultraperificitat d'insularitat, abans sempre que es parlava d'insularitat es lligava a ultraperificitat, i per altra part dissociar també renda d'insularitat, aconseguir que el fet insular tenguí una consistència pròpia, separada de les qüestions de renda o de les qüestions d'ultraperificitat. En poques paraules, jo crec que el resum de tots aquests esforços fets fins ara es podrien resumir dient: aconseguir que els documents constitutius o els documents institucional de la Unió Europea reflecteixin el mateix que reflecteix la Constitució espanyola pel que fa a la insularitat, almenys al mateix nivell. Ara, depèn llavors de les actuacions que es facin perquè això tenguí una virtualitat més o menys concreta.

Com està en aquest moment la qüestió de la insularitat?, el Sr. Quetglas ha fet referència a unes qüestions, jo, en aquest moments m'agradaria centrar-me més en gestions fetes des d'Imedoc, ressaltar en primer lloc que arrel de la conferència, de la reunió d'abril de presidents de regions, per part de Balears hi va haver les corresponents comunicacions del Ministeri d'assumptes exteriors en aquest sentit, per tal d'aconseguir una postura favorable del Govern espanyol a la interpretació de l'article 158, és una qüestió que sense cap casta de dubte és absolutament prioritari, és a dir desencallar aquest article 158, per altra part també hi ha hagut altres gestions, es comentava la gestió de Còrsega, el govern cors en aquest moment que es parla d'una possible negociació autonòmica, posa com a qüestió prioritària també aquest reconeixement de la insularitat dins el marc europeu. S'ha de dir una cosa, des d'una òptica més general, fins fa poc Balears era la regió que més punyia pel tema de la insularitat dissociada d'indicadors de riquesa, ara també hi ha altres regions que punyen, entre d'altres coses perquè amb la previsible ampliació de la Unió Europea, Còrsega per exemple ja no serà objectiu 1, a partir d'aquí, es preocupi més per la via de la insularitat abans que de la via per la renda per càpita, per així dir-ho; Sardenya possiblement també deixarà de ser objectiu 1 en un futur, això estimula unes altres reaccions en aquest sentit, la postura de Còrsega és una postura que des del nostre punt de vista ha aconseguit tombar el govern francès, el govern francès era un dels que no va tenir una postura clara en el moment de la redacció de l'article 158. Sembla ser que la postura del Govern francès és aquesta, que el president de la República francesa es va comprometre, en certa manera, amb Còrsega que aquesta qüestió serà tractada d'una manera explícita, tal volta a la propera cimera que es farà a Niça.

I per altra part unes gestions també dutes a terme per part de Sardenya i Sicília. És a dir, els presidents de les regions de Sardenya i Sicília es varen reunir amb els diputats de les dues illes, els del Parlament italià, i a partir d'aquí varen plantejar la possibilitat de fer una interpel·lació directament al Govern italià. Això, aquesta qüestió va quedar ajornada perquè el president del Govern italià es va comprometre a mediar davant Brussel·les per tal d'intentar que hi hagi un pronunciament explícit sobre l'article 158.

És a dir, en aquest moment allò que se cerca és, com és lògic amb un sentit extensiu, és a dir, amb un sentit favorable al fet insular, que es desbloquegi aquesta qüestió, i per això la primera passa és que hi hagi una lectura, un estudi d'aquest tema, i un estudi d'aquest tema sense cap dubte només es pot produir d'una manera formal a una cimera de la comissió, o del Consell de la Unió Europea, en qualsevol cas.

I per part de Balears, en aquest sentit, hi ha hagut els corresponents escrits per part del Govern de la comunitat autònoma al Ministeri d'Assumptes Exteriors per tal que sigui tengut en compte aquest tema i Espanya mantengui una postura favorable a la denominada interpretació extensiva de l'article 158. S'ha de dir que en aquest moment no tenim contestació, és a dir, que no sabem quina serà la postura del Govern espanyol en aquest sentit. És a dir, se sap quina és la postura francesa, se sap quina és la postura italiana, però la postura del Govern espanyol en aquest moment és desconeguda.

Llavors, dins el que són projectes en concret, és a dir, una vegada tancat el caire del que seria el *lobby* per la insularitat, hi hauria el que són projectes en els quals es participa o es fan en partenariat per part de les regions membres de l'Imedoc. En aquests moments pràcticament tots els projectes que es duen a terme són dins el marc de la iniciativa comunitària Interrec 2C, i els projectes dels quals..., en fi, el import de la iniciativa Interrec 2, que acaba el 99, és per un import de 190 milions de pessetes, i d'aquests 190 milions de pessetes els projectes en concret són..., un és un projecte Sistema *on line*, que du endavant la Conselleria d'Innovació; aquest projecte té un pressupost total de 118 milions de pessetes i és bàsicament d'aplicacions telemàtiques adreçades a l'Administració. En el cas de Balears bàsicament és informatització del sistema d'atenció al ciutadà, base de dades de consulta i seguiment de procediments administratius; en el cas de Còrsega és bàsicament un sistema d'informació a empreses i un sistema de telecomunicacions alternatiu, i en el cas de Sardenya el que es du a terme és un sistema d'informació territorial.

Un altre projecte també que hi ha endavant, en aquest cas únicament per part de Balears i Còrsega, és en matèria de recursos hídrics, que bàsicament són els estudis corresponents per analitzar la problemàtica de la intrusió marina a les Illes Balears i Còrsega; hi ha un repartiment de les tasques en aquest sentit i es vénen fent els corresponents estudis tant per part de Còrsega com per part de Balears.

Llavors un altre projecte també en comú dins el marc de l'Interrec 2 és el denominat Espais fràgils insulars, que té com

a objectiu general constituir una xarxa interinsular que permeti descriure les principals tipologies dels espais naturals mediterranis i agrupar les tècniques de gestió que corresponguin als diferents espais. En el cas de Balears es fan els estudis de base sobre tota aquesta qüestió en el cas de parc natural de Cala Mondragó, i a cadascuna de les illes, és a dir, en el cas de Còrsega i Sardenya, també tenen els corresponents espais naturals concrets on es fan estudis de les mateixes característiques.

Com us dic, l'Interrec 2 té un import de 190 milions de pessetes, són bàsicament aquests tres projectes més llavors un en què no participa Imedoc com a tal, sinó que hi participa Balears i Sicília, que inclou altres regions com La Toscana, Alps-Costa d'Atzur, Basilicata, Ligúria, etc., que és bàsicament el projecte Restauro, que afecta municipis, més que regions.

Dins aquests projectes Balears coordina, és a dir, és el cap de colla, per així dir-ho, del projecte Sistema *on line* i Còrsega coordina els projectes de recursos hídrics i la valoració dels espais fràgils insulars.

En aquest moment s'està també en una fase que és d'estudiar possibilitats d'actuació pel que fa a l'Interrec 3, on la previsió que hi ha és que, en fi, que abasti el període 2000-2006. En aquests moments hem de dir que la cosa encara està endarrerida; sembla ser en principi que les assignacions pressupostàries per a Interrec 3 seran substancialment més importants que les de l'Interrec 2, és a dir, que les previsions de la Unió Europea són dedicar-hi el màxim d'esforços en aquest sentit, i encara que no hi hagi una assignació concreta hem de tenir en compte que es fa en primer lloc una assignació per estats i llavors també es fa una assignació per espais geogràfics, es podria parlar del fet que l'Interrec 3 per a Balears podria suposar de l'ordre d'uns 500 milions de pessetes.

Les previsions, com és lògic, encara que s'estigui en una fase molt preliminar pel que fa a la definició de l'Interrec 3, ja hi ha algunes idees apuntades damunt la taula. Hi comença a haver converses entre Balears, Còrsega, Sardenya i Sicília sobre la possibilitat d'alguns projectes en concret. Un d'ells seria participar en un projecte que ha vengut liderant Còrsega, que és l'equivalent d'uns tallers mediterranis per a la insularitat, és a dir, que és un conjunt d'estudis que es van fent sobre la qüestió insular; això va una mica en la línia, en fi, un argument donat per Balears dins tots els fòrums, tant dins el Comitè de les Regions com dins la Conferència de regions perifericomarítimes, que és necessari documentar més el fet insular i carregar-nos cada vegada més de raó pel que respecta a aquest fet, i poder aportar, poder demostrar al màxim tot allò relacionat amb el fet diferencial insular. Això, Còrsega ho ha vengut fent amb participació de Sardenya i de Sicília, Balears no havia estat present en aquests *ateliers*, i la voluntat és que hi hagi aquesta participació de Balears en aquest sentit.

També el projecte Sistema *on line* la previsió és que continuï, és a dir, que és un projecte que creim que ha de tenir

una major projecció en el temps, i en aquest sentit allò que se sol·licita és la incorporació de Sicília a aquest projecte.

Llavors s'està apuntant, tenint en compte que dins el grup de treball espanyol pel tema de l'Interrec, la Direcció General d'Economia de la vicepresidència, ha vingut pilotant el grup de transport, i en aquest sentit Balears està apuntant la possibilitat, encara bastant embrionària, de dur endavant els estudis per acabar de definir el concepte de servei públic dins l'àmbit del transport insular, i especialment en tot allò relacionat amb el transport d'energia o de material per obtenir energia. Hem de tenir en compte que moltes vegades els problemes que tenen les illes són bastant semblants, és a dir, que a vegades és curiós veure com per exemple a la premsa corsa es reflecteix que el preu del gasoil per a pesca, per exemple al port d'Ajaccio a vegades hi ha moments, hi ha èpoques que és el doble de car que en el port de Sete, al sud de França; en fi, hi ha una especial preocupació en aquest sentit i creim que seria, en fi, seria bo fer endavant estudis en aquest sentit.

Per altra part, un darrer apartat... Com dic, això són idees inicials que han d'arribar a ser objecte de més estudi per acabar en projectes. L'altre seria també mirar de posar en marxa sistemes informatitzats de control d'incendis forestals, que són característiques que són molt semblants tant a Balears, com a Còrsega, com a Sardenya, i creim que aquí hi podria haver una col·laboració en aquest sentit.

I jo crec que amb aquest resum, ja, si hi ha qualche qüestió, Sr. President, estam a disposició.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Soler. Procedeix... Bé, com que els portaveus dels diferents grups han fet arribar a aquesta mesa que no importa suspendre la sessió, procedeix idò la intervenció dels grups parlamentaris per formular las preguntes o observacions que considerin més oportunes per un temps de deu minuts.

Grups que vulguin intervenir? Bé, idò, en primer lloc té la paraula el representant del Grup Mixt, el Sr. Buades.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies, Sr. Vicepresident, president en funcions. Bé, el primer que volia dir de les exposicions i un poc el que nosaltres dúiem en ment, és que crec que ens trobam en un moment important per tot el canvi de tot el que és l'entramat europeu en allò que afecta les illes, qualsevol tipus d'illes, i tot el que és la necessitat que... Bé, a Europa estan passant moltes coses en renovació de tractats, canvi d'orientació del Comitè de les Regions, etc., i en aquest moment per tant és important conèixer amb detall cap a on aniran els tirs, no?

Nosaltres des de Els Verds veim que hi ha unes amenaces i hi ha unes oportunitats. Tenim amenaces, com l'ampliació, per

motius que, per exemple, afectarà molt els pressupostos que puguin arribar a regions com la nostra. Per altre costat, l'estructura institucional de la política europea és molt dèbil des del punt de vista democràtic, és a dir, el Parlament és molt fluix, el Comitè de les Regions és bàsicament consultiu, i organismes com l'Imedoc o programes com l'Interrec encara són, aparentment, de molt poc impacte. Per altre costat dins el bloc d'amenaces també creim que per a una regió com poden ser les Balears i per a moltes altres en altres estats hi ha poca capacitat de participació en la presa de decisions o en la conformació de la presa de decisions, perquè han de passar per, diríem, el que són els governs estatals moltes vegades a l'hora de dissenyar polítiques, i no hi ha mecanismes massa clars i fàcils per influir en el que pugui ser una regionalització de la política europea d'una manera més igualitària.

I per últim, a l'apartat de les amenaces, també -i és la nostra opinió- moltes vegades no ha quedat gaire clar quina és la rendibilitat social i econòmica de les ajudes que s'han anat rebent. A mi m'agradaria que sobre això, hi incidís una mica, és a dir, les Balears, des de l'any 86 especialment, o des de l'any 92, quina és la seva opinió sobre el grau d'impacte de les ajudes o les diferents polítiques regionals, perdó, polítiques estructurals que ha tengut la Unió, l'impacte que han tengut aquí, perquè des del nostre punt de vista, com deia, no està molt clar que allò que s'ha legislat des d'Europa o allò que s'ha invertit des d'Europa hagi tengut una rendibilitat massa clara a la nostra regió.

Però per altre costat deim també que hi veim una sèrie d'oportunitats. Per exemple, sembla que està en marxa un projecte de constitució europea, per primera vegada, que probablement tindrà algun tipus d'incidència sobre el fet insular. També veim que hi ha un dinamisme regional creixent al marge dels estats centrals, i que això pot fer que una regió dinàmica com les Balears, que des del punt de vista, per exemple, econòmic, és a Europa des de fa molta estona, però des del punt de vista institucional o d'altres, no, i també creim que en aquests moments, i l'existència d'aquesta mateixa comissió expressa això, hi ha un creixent interès des de les Illes Balears, de les institucions polítiques, per exemple des del Parlament i des del Govern, per reforçar la projecció europea de la nostra regió, veient com fer feina a Brussel·les, com reforçar organismes com l'Imedoc, però també veure, en temes com el turisme o el medi ambient, com els podem promoure.

Aleshores hi hauria un primer bloc de qüestions que seria dir si anam molt desencaminats; aquestes amenaces i aquestes oportunitats són així i quina és la rendibilitat en aquest sentit del que s'ha fet fins ara?, rendibilitat no només econòmica, estic parlant, sinó també social.

Un segon bloc seria la qüestió dels instruments. Els Verds pensam que els instruments de política europea dels quals disposen les Balears són molt insuficients, i m'agradaria molt conèixer la seva opinió sobre el centre Balears-Europa, sobre la nostra participació a l'Imedoc, tant en el passat com en el futur que ens ve, fins a l'any 2006. És suficient?, com es podria millorar?, què ha fallat especialment? Per exemple, a l'hora de formular projectes, quin és el grau de suport que garanteixen

aquestes institucions o canals perquè les diferents illes o el conjunt de la regió de les Illes Balears pugui aspirar a formar part d'aquestes xarxes d'excel·lència que ens deia el Sr. Quetglas?, és a dir, si hem de començar a competir per excel·lència, quins instruments hem tengut fins ara o hauríem de tenir a partir d'ara des de les Illes Balears per influir en això? I això, comcreuen vostès que podria afectar a les diferents illes, no només com a regió sinó quins efectes insulars podria tenir?, tenint en compte que, vist des d'Eivissa, ja no dic des de Formentera, o vist des de Menorca, molt sovint és difícil poder-se enganxar a aquest tren.

I ja per acabar, m'agradaria que comentassin una mica si hi ha hagut algun tipus d'estudi d'avaluació de l'impacte que ha tengut la política europea, tant econòmic com no, a les Illes Balears el darrer decenni, sino ha existit..., si hi ha alguna regió europea insular que hagi fet un estudi similar i quins mecanismes creuen que hi pot haver a partir d'ara, bé perquè la Comissió Europea i el Parlament així ho han promogut, o bé perquè des del punt de vista teòric vostès trobin que siguin convenients, per relacionar allò que s'inverteix aquí o com implementar les polítiques estructurals aquí, i llavors el que realment està passant, perquè ens passava l'altre dia parlant del Fons Social Europeu que no hi havia massa relació entre allò que es legisla a Europa o allò que s'envia en diners des d'Europa i el que realment llavors afecta la vida corrent de les Illes Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades. Té la paraula, pel Grup PSM, el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull expressar la satisfacció i la benvinguda a dos diputats tan veterans i rellevants dins la història d'aquest parlament com són el Sr. Quetglas i el Sr. Soler, reconeguts oradors i expresident d'aquesta cambra, que crec que... En una paraula, content de tornar-los a veure en aquesta instància parlamentària.

Respecte del contingut, jo crec que en primer lloc hi ha hagut un primer apartat de reflexió de l'apassionant moment que viu la Unió, i jo crec que decidí respecte de quin és el seu futur, i expressar i contribuir a l'aposta cap a una unió cada vegada més contundent, més ferma i en la línia que tinguí de refermar la cohesió, la cohesió com una fórmula de poder avançar en una situació embrionària que no arribam a consolidar de política exterior, de diplomàcia, d'exèrcit, i de tantes altres vessants que ens agradaria poder aprofundir i que evidentment tots els debats que hi haurà d'haver a Niça, les propostes de Herr Fischer, de Prodi, etc., com que al final d'allò que hem de parlar és de la seva translació a aquest tema concret de la insularitat i dels efectes regionals, que és l'objecte d'aquesta comissió no permanent, jo el que voldria en primer lloc és apuntar que pensam, des del nostre grup, que allò raonable i allò correcte és en primer lloc tenir present que

aquest objectiu bàsic i fonamental de la Unió és el primer. Crec que s'ha de ser generós i que aquesta obertura i aquesta consolidació d'una Europa realment de tots els països que hi calguin no s'ha de perdre per mesquineses dels originaris o dels membres fundadors, amb independència de la dificultat que suposarà articular, tant políticament, com econòmicament, com les repercussions, evidentment, negatives que un pugui tenir des del punt de vista dels fons estructurals. Pensam que no és una vocació que tenim de viure o d'instal·lar-nos dins una cultura de la subvenció, però sí de fer aquells elements de justícia i de redreçament que són correctes i que són raonables dins aquesta Europa unida de plantejar, sense cap aspecte ni, ja dic, cap esperit de pidolaires, sinó senzillament d'un plantejament racional del que hagi de ser aquesta nació europea.

En aquest nivell, el primer tema i fonamental és el de la insularitat. Com vostès ja han apuntat i han tractat el tema de l'article 158 i de l'annex 30, ens agradaria, malgrat ja hi ha hagut aquest primer apunt, saber si hi ha cap novetat respecte de la interpretació doctrinal o del propi parlament que s'hi hagi pogut donar al respecte. Coneixem aquests dos pronunciaments dels estats de França i d'Itàlia, i ens agradaria també saber si coneixen algun punt en el moment en què es pugui trobar l'Estat espanyol respecte d'aquesta situació. Però en general també pensam..., o conèixer si hi ha qualche informació que vostès tinguin al respecte del moment en què es troba. Hi ha hagut un moment, o desgraciadament a nosaltres ens ho ha semblat, que ha començat a tenir un cert to, hi va haver fa uns mesos, de doctrina pacífica, que la voluntat era que es tractava de les regions més desfavorides, mentre que el text, evidentment, com a mínim dins una de les versions, no era ben bé en aquest sentit. Pensam que evidentment nosaltres hem de batallar amb independència de quina era la voluntat del legislador el dia que va aprovar aquest tractat; el Tractat diu el que diu en una de les seves versions, i creim que allò just és que digui el que diu la versió que separa les regions més desfavorides de les illes; són dues problemàtiques diferents i és evidentment la versió que a nosaltres ens interessa.

Però amb independència d'això i de l'article 158 hi ha una cosa que és molt més rellevant, que és saber la concreció que hagi pogut tenir o que pot tenir aquest principi. Nosaltres tenim justament el precedent de la Constitució espanyola respecte del reconeixement de la insularitat des de l'any 78, i realment en pessetes corrents i en decisions polítiques rellevants, certament en vint anys han passat ben poques coses. Ha costat vint anys fer una llei que ho desplegui per dir que hi haurà molt de comitès que es reuniran, i sabem que la Unió Europea pot caure dins aquest parany, cosa que les fruites de la Unió Europea tarden molt en madurar i encara més en caure de l'arbre. És bo que, com a mínim, existeixin arbres fruiters, però l'interès es veure si, posant que triomfem amb la versió de l'article 158, vostès veuen ja mesures concretes que això pugui tenir, perquè és evident que el reconeixement de la insularitat es pot fer sense el 158, i que hi pot haver el 158 sense haver-hi mesures concretes. De totes maneres pensam, nosaltres tenim una fe encara en la seriositat de determinats membres, que quan escriuen una cosa procuren després donar-li contingut, i quan hi ha definició de fons recorden que, si varen fer una

modificació del tractat, era per aplicar-la; però, vaja, ens agradaria, en part vostès que han viscut molt directament aquest sentit, que ens donassin el seu parer, perquè m'agradaria també que em contradiguessin si ho veuen d'una altra manera més enllà de l'informe Viola, de molts de pronunciaments, de moltes propostes, d'alguna cosa jo diria més aviat de tipus anecdòtic, com és el tema dels guanys que ha pogut aconseguir l'Imedoc dins un Interrec general de la Unió Europea, si hi ha hagut cap concreció del principi de la insularitat en mesures concretes que la reconeguessin o pal·liassin els seus efectes a través de coses que siguin específiques i que no siguin generals d'altri, sinó que són pròpies només d'aquestes d'ençà que l'Estat espanyol forma part de la Unió. No importa retrocedir fins a la data de la seva constitució.

Per altra banda, jo crec que tots som conscients que el primer element que s'haurà de tenir en compte, el més fonamental, serà el del PIB, serà el de la renda, i que aquí a les Illes Balears no hi tenim accés. Estam completament d'acord en què les iniciatives o el món de les iniciatives és d'altres branques que tinguin a veure amb línies específiques; és allà on ens hem d'apuntar, afortunadament, afortunadament per les característiques de renda del nostre país, però també els demanam sirealment veuen recursos i doblers darrere aquestes línies que siguin tangencials, perquè si no realment acaben essent línies anecdòtiques respecte del gruix de fons que mou la Unió Europea. Nosaltres pensam en elements com la sostenibilitat, que realment és una cosa que afectarà naturalment, o com a mínim amb una incidència diferent, aquells territoris que han tengut una explotació molt important dels seus recursos; per descomptat que les Illes Balears té molt d'interès en tots els aspectes: d'energia, de reconversió turística, de qualsevol tipus; només de posar l'encuny sostenibilitat a un se li ocorren moltíssimes d'activitats que hi tenen a veure i que poden ser finançades dins les Illes Balears, com, per l'altra banda, s'ha comentat el tema de les noves tecnologies, que en realitat pareix que és una línia que es verbalitza molt i que pareix potent, però que al final com a mínim allò que hem pogut recollir des de les Illes Balears no sembla tampoc rellevant a un nivell, bé, de primer línia. Jo demanaria a veure si això realment veuen que es pot recompondre o que pot anar en una línia creixent aquests anys, o més aviat és complicat.

Respecte de l'Interrec, nosaltres el que els demanàriem també d'aquest sistema *on line* que hem vist amb el de registre únic de part del Govern, si coneixen l'avaluació de cara a ser més ambiciosos i d'arribar a totes les administracions, també. Pensam que ajuntaments, consells, haurien de participar d'alguna manera de la filosofia i, per tant, de disseny i del profit que se'n pugui treure, aquesta reflexió dins una administració *on line*.

I de la resta procurar interessar-nos perquè aquest Interrec nou sigui un poquet més rellevant; tant de bo fos molt més rellevant del que ara s'apunta, perquè si no realment, si és l'única o una de les poques mesures de caràcter..., que fuig directament de la natura del fons, li veim poc relleu, si veien

vostès també si hi ha qualche altra manera d'ampliar aquest abast.

Per últim, per aquestes opinions que també els deman respecte a les impressions, fins i tot a partir de la seva informació que tenen, és avaluar fins a quin punt es veuen acompanyades les iniciatives de les Illes Balears més enllà de l'article 158, que l'he demanat específicament per l'Estat, i en part també fins a quin punt la interlocució de l'Estat pot ser pontejada, si realment hi ha mecanismes tipus Imedoc, si realment són efectius per arribar realment al moll de l'os de la Unió sense haver de passar per aquesta interlocució única i rellevant, bàsicament fonamental, que és la de l'Estat, si realment s'han anat creant mecanismes, passadissos, circuits que realment donin un abast de decisió europea a distints fòrums i escenaris, o si realment la darrera paraula continua estant la majoria d'aquestes decisions, com a mínim les que són realment rellevants, en mans dels estats.

Per últim, només per apuntar el nostre parer, evidentment defensam aquesta unió que realment fugi d'una simple articulació d'estats, que prengui cohesió com a nació europea amb institucions pròpies i amb decisions que prenguin des de la seva mateixa lògica interna, i que des d'un principi naturalment de subsidiarietat eviti, com és tota la cultura europea, els efectes devastadors de la globalització. Per tant, en part, tenir una veu sempre potent a nivell mundial, que sigui única i que sigui de la Unió, sigui qui sigui que en tinguin en cada moment la seva interlocució per decidir sobre els problemes mundials; per l'altra, per baix, una gran riquesa, una varietat i solucions pròpies dels problemes que cada una d'aquestes zones té.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Amer...

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Volia agrair en nom del Grup Parlamentari Socialista la presència aquí del Sr. Quetglas, el director del centre Balears-Europa, com també la del Sr. Soler, encarregat de l'Imedoc, no sols per la seva presència, sinó també per les seves aportacions i per les seves explicacions, que ben segur amb els objectius que s'ha creat aquesta comissió no permanent de relacions amb Europa han estat de molt de profit.

S'ha plantejat un tema, tots dos han plantejat un tema entenc que importantíssim, que el plantejam no sols a nivell d'Europa, sinó també europeu, que és el tema que s'ha usat la variable PIB. Ha estat una variable, entenc, única que s'ha utilitzat i sempre hem cregut que a nivell de Balears és necessari que es tinguin en compte altres variables per poder donar un

finançament correcte per poder donar solucions als problemes de les Illes Balears.

Aquestes iniciatives que es poden plantejar jo crec que és important afrontar i és un dels temes que ha plantejat també el Sr. Quetglas, sobretot aquest dèficit històric en el que diríem recerca i desenvolupament. A mi em preocupa, quan s'ha plantejat aquest tema a nivell de fons de cohesió, que així i tot que hi ha assignades unes quantitats importants per a les Illes Balears, que no puguem dur fins i tot la gestió nosaltres, i sobretot en recerca i desenvolupament, que hi ha, consider, un dèficit històric, i per tant també ens marca, entenc jo, i sobretot parlant uns moments amb una activitat econòmica important, però ens marca sobretot unes perspectives de futur bones o dolentes segons com donem aquesta base de recerca i desenvolupament. Aposta jo estaria interessada sobretot, i entenc que si hem plantejat aquesta comissió a nivell informatiu i, sobretot, per saber les iniciatives que podem prendre, ha parlat d'aquestes xarxes d'excel·lència, on entrava en aquestes noves tecnologies, amb allò que pot ser més interessant en aquests moments a plantejar dins aquesta comunitat, que és aquesta base de futur, entenc, de recerca i desenvolupament.

L'informe Viola és un referent, quan parlem d'illes, però jo crec que avui el Sr. Quetglas ha aportat una informació optimista, dins aquesta perspectiva, sobretot si pensam en la importància que pot tenir el finançament europeu, i sobretot amb aquesta perspectiva que vèiem d'ampliació, i per tant que nosaltres, si miram just des de la nostra importància del PIB i la nostra mitjana en relació al PIB europeu, que no ho vèiem massa bé, però aposta és molt interessant, entenc, que tal vegada ens pot donar més informació en relació no just al Llibre verd, que ens marca un poquet la situació, o la informació per illes, que això sembla que està bastant avançat, però allò que ha de ser important és el Llibre blanc, que ens ha de donar informació, que ens ha de plantejar més un pla d'acció o una política en relació a les illes. Jo crec que aquí és el punt interessant. Per tant, és una informació optimista quant a aquesta reivindicació que tenim sempre les illes, no just ja en relació a l'Estat, sinó també en relació a Europa, de no situar-nos en l'estricta variable PIB i veure aquests problemes estructurals que tenen les Illes, però que també es poden plantejar a nivell de les altres illes.

Hi ha aquest tema a què hem fet esment, i que hem insistit tots des de diferents punts de vista, és el tema de finançament, evidentment, allò que ens preocupa, i jo en aquests moments la pregunta més concreta que li demanaria al Sr. Quetglas és quant al que poden representar aquests ajuts europeus en relació a tenir una proporció, a veure quin paper juguen els ajuts europeus dins el conjunt dels nostres ingressos, si tenen un referent, dins el conjunt dels nostres ingressos, aquí, a nivell de la nostra comunitat, a nivell de les Illes Balears.

El Sr. Soler ha fet esment també a aquest únic referent que no ha de ser el PIB. Jo crec que és bo que ens posem d'acord tots, i ha parlat d'un tema important, i tal vegada nosaltres des del Parlament de les Illes Balears serà important tenir més informació quan s'ha referit a l'intergrup parlamentari d'illes. Jo crec que aquí pot ser un reforç important, i que ens pot marcar

també iniciatives, actuacions que nosaltres hem iniciat ara a nivell d'Europa amb aquesta comissió no permanent, però que pot ser un referent per donar una continuïtat a això que hem iniciat ara amb aquestes primeres compareixences que vostès representen en aquest tema d'aquesta comissió no permanent. I per tant, iniciatives que podem dur de reforç dins aquest parlament poden ser interessants.

Ha insistit també en aquests projectes a què ha fet esment, diferents tipus de projectes, amb pressuposts, que són interessants. També ha fet menció a les noves tecnologies, temes importantíssims que a anys especialment difícils, com és aquest amb la sequera que patim és importantíssim parlar de la intrusió marina, jo crec que és avançar-se i tot, que un moment en cicles que puguem tenir és important tenir aquests estudis, i justificar per tant aquests desequilibris estructurals de les Illes, o també per aquesta fragilitat mateixa que puguem tenir en el tema de medi ambient.

Un tema important, en aquests moments en què s'està intentant donar solucions al tema energètic, podria ser important veure aquestes previsions com s'estan plantejant quant al transport, i sobretot si a la política d'aquesta comunitat hi ha una qüestió important com és el tema del gasoducte, i per tant el transport energètic, com es plantegen aquí, i a veure si les altres illes comparteixen aquestes solucions o aquesta política energètica que aquí, a Balears, ja tenim plantejada amb el Pla energètic que fa poc que es va presentar aquí, a aquest parlament.

I ja per acabar, també al Sr. Soler, veure quin paper juga en aquest cas l'Estat espanyol. No tenim massa bona experiència amb una llei aprovada en el Congrés, el règim especial, per tant és important també el suport de l'Estat en posar en marxa iniciatives importants, i sobretot aquest reconeixement de les illes, aquests desequilibris que no es basen just en una variable com el producte interior brut.

Res més, reiterar el nostre agraïment per les seves explicacions i la seva presència aquí del Sr. Soler i el Sr. Quetglas.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer. Pel Grup Popular, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Quetglas, Sr. Soler, també la salutació del Grup Popular i la benvinguda a aquesta comissió, encara que sigui tard, i segurament cansats de la fatiga de la jornada laboral, els agraïm molt sincerament i estam molt satisfets de tornar-los a trobar en una reunió institucional. Aquesta reunió en aquesta comissió especial pels efectes de les regions europees, en què les persones que de manera voluntària accedeixen a acompanyar-nos i a compartir la seva visió i opinió respecte del benefici, o la justícia o la injustícia del tractament de les polítiques europees per a aquestes illes, i també de perspectiva cap al futur. Per tant, totes les seves opinions, totes les seves

idees que ens han exposat a la primera part d'aquesta reunió, els agraïm i ens semblen magnífiques des del punt de vista d'enriquir el coneixement d'aquests diputats, aquests pocs diputats per part del Grup Popular, jo també li deman disculpes, però supòs que també l'horari, i qualche altra dificultat segurament són les úniques justificacions que no siguem tots aquí presents.

Per entrar ja en matèria, nosaltres a aquesta part expositiva del Sr. Quetglas sobre la política europea i el futur que ell intueix que evolucionarà la política econòmica i la distribució de fons a partir del 2006, a nosaltres ens agradaria conèixer, davallar una mica l'escaló d'ara, com altres grups, també li demanam la seva opinió respecte de les polítiques que hi ha hagut fins ara, i el benefici, justícia o injustícia, respecte del resultat, si és que el coneix, tampoc no creim que tenguí obligació de conèixer-ho, perquè crec que el seu contracte data de poc més d'un any, i tal vegada aquestes són qüestions que no ha tingut temps d'analitzar, però sí que ben segur que sap per al 2000-2006 quina és la política del Centre Balears Europa. Nosaltres sabem que quant a mitjans han ampliat la ubicació física a Brussel·les; sabem també que té millorada la plantilla aquí, a la seu de Palma de Mallorca; no sabem si té polítiques quant a mitjans respecte de les illes menors; i sobretot, per damunt d'açò, sí que ens encantaria conèixer les perspectives respecte dels recursos que ara estan en joc. És a dir, està aprovat el programa operatiu per aquest període, amb fons socials europeus, amb fons del Feder, amb fons del Feoga, i per tant ens agradaria conèixer, jo diria l'estratègia, del Centre Balears Europa respecte de les institucions, respecte dels empresaris, respecte de les possibilitats d'aprofitament d'aquests recursos per a aquest període 2000-2006.

També, Sr. Quetglas, ens ajudarà a millorar la nostra informació i les nostres tasques per tant parlamentàries en relació amb el Govern. Jo vull que quedi ben clar que açò no és una compareixença d'exigència o de crítica a cap membre del Govern, per tant les preguntes entengui-les fetes en el millor sentit, no de control de Govern, sinó senzillament de recaptar aquella informació que vostè pugui i vulgui facilitar als membres d'aquesta comissió. Quedi aclarit d'aquesta manera que sabem distingir perfectament sessions de control de Govern, d'aquestes altres merament informatives i, que reiter, voluntàries i molt agraïdes per nosaltres. Però sí que ens agradaria conèixer si ja ha tingut protagonisme el Centre Balears Europa a l'hora de negociar el programa operatiu, si hi ha iniciatives relacionades amb la iniciativa Life, o amb la iniciativa Leader, o amb altres iniciatives, ha tingut sempre un protagonisme el Centre Balears Europa a l'hora d'aprovar projectes, com la protecció de determinats..., el ferreret, o programes Life com el Pla de desenvolupament sostenible de Menorca, en definitiva, quines iniciatives hi ha presentades que hagi (...) durant aquest any el Centre Balears Europa, o que tenguí en cartera per preparar. En definitiva, suport als empresaris a través de les cambres, que també sol ser habitual en les seves iniciatives, i en definitiva quina perspectiva veu amb aquesta transició d'ara. Escolti, insistesc, és que no voldria donar la sensació que intent un control o exigesc una informació que tal vegada el Centre Balears no la té. De cap manera -vull que quedi aquí gravat i reiterat- que no és un

control al Govern, i som conscient d'açò, i que per tant no s'han d'entendre les meves preguntes de cap manera com que l'oposició li demana al Govern a veure què passa. A l'inrevés, ens preparam per si qualche dia hem de governar, tenir la màxima informació i saber exactament com ens hem de moure en el futur, on no hi veurà aquests recursos de què fins ara gaudim a les Illes Balears, almanco fins al 2006, i com aprofitarem el que sembla ser el darrer període en què hi haurà facilitats per accedir a determinats fons, com aquests que acab de mencionar, i a determinades iniciatives.

I, a més, si és partidari coma responsable màxim del Centre Balears Europa, m'ha de permetre una mica de defensa d'insularitat, vull dir, a la sessió parlamentària d'avui, si vostè hi hagués estat també s'haguera contaminat d'açò, hi ha tres alts càrrecs directius a Palma, què passa amb les illes menors? Quina política considera vostè, com a responsable, que hi hauria d'haver a les illes en aquest aspecte. Entenc que açò és una qüestió important, precisament perquè de cara al futur, de cada vegada serà més difícil accedir per part de les empreses, per part de les institucions locals, els ajuntaments, que s'han citat per aquí, els consells insulars, que cada vegada tindran més protagonisme, a la Comissió Europea bàsicament, és a dir, entès el Centre Balears Europa com el nexa institucional entre les Illes Balears i el Govern de les Illes Balears i la Comissió, les direccions generals de la Comissió, per tant, sí que m'agradaria conèixer en aquest sentit les perspectives, les gestions, el que vostè consideri que ens pot explicar i que vulgui explicar.

I després, la coordinació. Jo no li vull negar que fins al canvi produït hi havia una unitat, jo no sé si d'autoritat, de criteri o de posicionament, sempre liderat pel conseller d'Hisenda -d'Economia i Hisenda, que era en aquell moment- respecte dels fons, respecte de les polítiques i respecte de la defensa de programes operatius, encara que després la gestió estigués assignada a distintes conselleries. En aquest moment, Sr. Quetglas, vostè és conscient que vostè depèn d'Hisenda, que Hisenda no té el control d'Economia, que la negociació de programes operatius està a Vicepresidència en una altra direcció general, que no obstant açò hi ha també una direcció general dins la Conselleria de Pressuposts que té una relació amb els temes europeus... Ens preocupa. Açò té, estic segur, instruments de coordinació entre les parts implicades, però què es pot fer per millorar açò? Què es fa perquè açò no representi un handicap a l'hora d'actuar davant la Comissió, a l'hora de vostè tenir tenir interlocutors a cadascun d'aquests segments del Govern que té competències, o autoritat, o atribucions. I per acabar, perquè al Sr. Quetglas només li demanaria açò, és a dir, la part aquesta més actual, període 2000-2006 quant a recursos, i estructura i objectius del Centre Balears Europa.

I quant al Sr. Soler, m'ha agradat molt que fes referència a tot el que ha fet, la política en defensa del concepte d'insularitat. Sabem que és molt difícil, però jo li alab tot el que va fer vostè abans, i tot el que fa ara, i tot el pugui fer. A pesar d'aquestes dificultats, perquè som conscients que no podem amagar el PIB davant ningú, i l'aparença de PIB tampoc davant ningú, nosaltres hem de lluitar efectivament per estar en unes regions que no són regions de muntanya desfavorides i illes, sinó que nosaltres som illes, i per tant, encara que dins el grup

d'illes n'hi hagi unes de més desfavorides i amb dificultats de comunicació, i amb poca població, i amb poc PIB, etcètera, nosaltres hem de ser amb aquests, i no amb els altres.

M'ha agradat molt també...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Huguet, hauria d'anar acabant la intervenció; és que si no, ens passam.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Sí, senyor, ja acab.

M'ha agradat molt també la referència que ha fet a aquelles iniciatives que hi va haver, bàsicament a la legislatura passada, i que són ateses de fons d'Interreg 2, i aquesta vida que encara es dóna en previsió d'un nou Interreg 3, hi veuria també iniciatives i hi ha inquietuds. Encara que sigui molt embrionari, nosaltres en prenem bona nota, i ben segur que donarem suport a aquests i a qualsevol altre, perquè efectivament 500 milions són molts de milions, quasi multiplicat per 3 el que hi havia fins ara, i per tant és interessant qualsevol recurs que hem d'aprofitar dins aquest període de l'Agenda 2000, i que després és una incògnita absoluta respecte de (...)

Jo volia acabar -i gràcies, Sr. President per aquest excés- assenyalant que la continuació de la intervenció davant la compareixença la farà la meua companya la Sra. Bennàssar, degut al fet que la insularitat que em limita com a membre d'una illa menor, on les comunicacions estan encara molt limitades, tal vegada m'obligarà a sortir sense que hagi acabat la sessió. Els deman excuses anticipades, i ben segur que després amb la Sra. Bennàssar demà podré tenir completa informació del que vostès avui expliquin. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet, del Partit Popular. Crec que ara ve el torn de respostes. Sr. Quetglas, si és tan amable.

EL DIRECTOR GERENT DEL CENTRE BALEARSEUROPA
(Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies. Deman d'antuvi disculpes si no em referesc a totes i cadascuna de les preguntes que se m'han formulat. Tenc moltes notes i hi ha moltes coses.

Començarem per la primera intervenció. Coincidesc plenament amb una frase que li he recollit al que ha dit el Sr. Buades, que el moment actual és un moment d'amenaces i oportunitats. Jo crec que això, com tots els moments de cruïlla, tots els moments de canvi, tots els moments on les coses velles encara no han deixat de ser i les noves encara no han nascut, així passa. Aleshores efectivament l'habilitat consisteix en convertir les amenaces en oportunitats, i en això es requereix una tasca de vegades complicada, difícil, de recerca d'aliances i d'anarteixint estats d'opinió que puguin influir jo diria pel que fa la defensa dels interessos de les Illes Balears en relació a

qüestions com les de la insularitat, que puguin influir a dins una opinió pública europea, transmetent de manera adequada i correcta les dificultats estructurals que les regions insulars tenim.

El Sr. Buades demanava si teníem estudis, si disposàvem d'estudis d'avaluació en relació amb la rendibilitat econòmica i social dels ajuts provinents de la Unió Europea a través de les polítiques regionals. Jo li he de contestar que no, no tenim aquests estudis de rendibilitat i d'avaluació, no n'hi ha hagut mai, i fins i tot jo li diria una cosa: Jo desconec que hi hagi algunes regions, insulars o no, europees allà on això es trobi. El que sí que hi ha és una forta autocrítica per part de la pròpia Comissió Europea sobre el resultat dels efectes d'aquesta..., l'autoavaluació no feta des de cadascun dels territoris destinataris d'aquests fons, sinó des de la font d'emissió, ha estat prou grossa, i la prova és que l'Agenda 2000, la perspectiva 2000-2006 canvia de manera substancial, almanco els objectius, els programes quant a concentració d'aquests en el temps, quant al nombre de programes, intentant aconseguir uns resultats i uns efectes més visibles, més tangibles i més adequats al diagnòstic fet prèviament. Haurà encertat o no la Comissió amb aquest diagnòstic i per tant amb les seves decisions en relació a aquest tema? Efectivament això no es podrà veure fins que no hi hagi almanco marxat els primers anys d'aquesta nova perspectiva, d'aquesta nova agenda.

Jo, de totes maneres, diguéssim així amb caràcter general, tampoc no diria que l'actuació, a les repercussions de l'ingrés d'Espanya a la Unió Europea han resultat innòcues o que no han tengut cap efecte dins la societat i dins la vida de les Illes Balears. Parlem, si més no, als agricultors, que efectivament la integració dins la Unió Europea significa un nou marc de referència que no té res en absolut a veure amb la situació anterior, per bé o per mal en determinats casos, però en línies generals i com a balanç global jo crec que per bé, efectivament hi ha hagut un canvi molt substancial, molt important en relació amb el sector primari.

Altres efectes jo els valoraria d'una manera més prudent, per exemple en matèria d'innovació tecnològica. Jo no voldria fer aquí, voldria evitar la meua personal temptació de caure en la dialèctica Govern-oposició, perquè em pareix que, com molt bé ha dit el Sr. Huguet, no és ni el lloc ni el què, però efectivament jo diria que el segon marc on s'ha produït una certa incidència en matèria d'innovació tecnològica, cosa que ha constituït un dels objectius fonamentals per part de la Comissió Europea, la valoració si efectivament les inversions efectuades, canalitzades a través dels ajuts europeus i de les Illes Balears, jo crec que donen uns balanços que es poden analitzar des de distints punts de vista i possiblement no han significat un canvi rotund en la concepció, en la vida com era en l'exemple anterior, però sí que han produït algunes significatives coses concretes, que han significat una evolució dins aquesta matèria.

Jo crec que el problema fonamental que tenim a les Illes Balears és que, sent la nostra estructura i activitat econòmica depenent, o fonamental, o girant en torn al tema turístic, i sent com és -i això és una realitat que hem d'admetre, i també està reivindicada com a tal- que la qüestió turística no ha estat mai una prioritat europea, és a dir, la veritat és que això és una de les qüestions que tal vegada podríem plantejar com a tema de debat i com a tema de reivindicació davant la Unió Europea, la necessitat d'una política turística, la qual cosa no vol dir de cap de les maneres, evidentment, la necessitat d'arbitrar una política d'ajuts de cap tipus al sector, no es tracta d'això, sinó de tenir una política i de tenir unes directrius, i de tenir un marc jurídic si no tant d'intervenció, síde regulació del fenomen i de la vida turística, doncs efectivament això no ha estat mai una prioritat, i encara ara no ho és. És més, a la darrera comissió, el nivell orgànic de la unitat administrativa encarregada del turisme ha baixat, ara ja no és ni tan sols una direcció general. Aleshores jo crec que aquest fenomen, aquest fet, independentment de la seva valoració, fa que la incidència de les polítiques dins la vida quotidiana dels ciutadans de les Illes Balears, possiblement pesi poc, pesi menys fins i tot que la mitjana europea, entre d'altres raons per aquesta, a més del fet de la insularitat, i que determinats projectes de xarxes transeuropees, etcètera, no arribin, i no arribin de manera fàcil a aquesta comunitat. Per tant, jo no m'atreiria a fer d'oïda i sense dades una avaluació de quines són les conseqüències de la política regional europea sobre la nostra comunitat autònoma.

El Sr. Alorda parlava si hi ha novetats en relació amb l'article 158. Si em permet, el Sr. Soler respondrà aquestes qüestions. Jo em referiré si de cas a una, és una cosa que he llegit justament avui, preparant una mica aquesta intervenció: Quan parlàvem de l'informe que ha fet el Consell Econòmic i Social, el Consell Econòmic i Social reivindica ni més ni manco que l'aplicació correcta de l'article 158 del Tractat d'Amsterdam, hauria de significar que les regions insulars, pel sol fet de ser regions insulars haurien de ser Objectiu 1. A mi això em pareix un brindis al sol, sincerament. Jo no crec que, atesa la cultura que en aquests moments hi ha, i que es pot detectar dins la Comissió Europea sobre quin és el referent de la política regional, que sempre, sempre, no és altre que el PIB, que el producte i la renda per càpita, no crec que si no hi ha un canvi de cultura molt profund, això pugui plantejar-se en les actuals coordenades, sincerament. Jo crec que ja és tot, la pròpia oficina de estadística, l'Eurostat, les distintes comissaries que s'ocupen dels temes de política regional, de política econòmica, etcètera, jo crec que amb la cultura que existeix, sempre relaciona el fet de la política europea aplicada a determinats territoris a un, si no únic, sí prioritari element, que és el tema de les diferències de renda per càpita.

Ens demanava si hi havia concreció del principi d'insularitat, fins ara cap; concreció, cap. El que passa és que, com ha dit molt bé el Sr. Alorda, això és un procés d'evolució molt lenta. El Sr. Soler s'estendrà sobre aquesta qüestió.

Jo puc estar d'acord, però no crec que valgui molt el fet que jo estigui d'acord amb el fet que efectivament amb una situació com l'actual la interlocució de les administracions que moltes vegades tenen l'obligació d'administrar directament reglaments,

fons, normativa europea sense intermediació, necessitin aquesta intermediació estatal per tenir interlocució amb l'administració, de la qual emanen aquestes normatives. Jo estic d'acord, però és així. Això és un fet que serà molt difícil, o bé, retir aquesta opinió; no sé si de moment realment hi pot haver serioses perspectives que això canviï, perquè Europa avui per avui, continua sent l'Europa dels estats, i no crec que hi hagi perspectives que això, fins i tot amb una intensa evolució de les institucions europees cap a la pròpia formació d'allò comunitari, amb retrocés de la intergovernamentalitat, ni tan sols això debilitaria el fet que Europa és una construcció dels estats, perquè això és un fet històric i factual, per tant, no sé fins a aquest punt es pot ser optimista en relació amb aquest tema. Jo crec que hi ha un problema fonamental, que és la molt diferenciada estructura interna que tenen els estats europeus en relació al seu grau de centralització i descentralització. Espanya és, sortosament, un país fortament descentralitzat, on efectivament el principi de repartiment competencial entre l'Estat i les comunitats autònomes fa que moltes de les qüestions l'Estat quasi quasi no sigui interlocutor vàlid, perquè els interlocutors vàlids són les comunitats autònomes en determinats aspectes, en determinades qüestions; i en canvi aquesta interlocució no es canalitza perquè no hi ha una via directa de comunicació, ni tan sols hi ha fàcilment una via indirecta, com seria a través de la presència de les comunitats autònomes dins la formació de la voluntat de l'Estat de cara als consells de ministres, consells europeus i altres formes de participació.

La Sra Amer s'ha referit a la qüestió de les xarxes d'excel·lència. Si em permeten, detallaré una mica el que jo volia dir en relació a aquesta qüestió. Atès que està clar que el tema del fons és una qüestió que s'esgota, quantitativament perquè som més a repartir, i qualitativament perquè els que entren ara són molt més pobres, i per tant tenen d'alguna manera, ens col·loquen en una situació comparativament millor, automàticament, pel sol fet d'entrar, fa que això, juntament amb el que, en el punt de vista de molta opinió pública qualificada; jo no vull posar com a opinió pública meua, que representa molt poc dins aquest context, però hi ha opinions públiques molt qualificades, com per exemple la Sra. Bennàsar coneix perfectament, i molt millor que jo, i hi ha moltes opinions molt sustentades que diuen que això d'afrontar l'ampliació de 15 a 28 membres sense tocar una sola pesseta dels pressuposts comunitaris és un risc molt fort, tan fort que pot ser que molts de sectors de l'opinió pública europea que ara estan molt identificats amb el projecte de construcció europea i amb el projecte d'integració, es poden començar a sentir temptats de desaferrar-se d'aquest procés, pel simple fet que veuen un retrocés molt important en el que fins ara, en termes quantitius, la Unió Europea els ha aportat, i això és una amenaça real, és una amenaça molt forta. Hi ha postures extraordinàriament crítiques, especialment en el si del Parlament Europeu, en relació amb aquesta decisió de la Unió Europea. Jo crec que és un dels grans problemes, la comissió, la Unió Europea, perquè això no és només una decisió de la comissió, és una decisió fonamentalment del consell, es defensa amb un argument sòlid, clar, diu, "si nosaltres per construir la moneda única exigim a les polítiques econòmiques dels estats una disciplina en relació amb la contenció de la despesa, la

mancança de dèficit, etc., etc., els primers que hem de donar l'exemple som nosaltres, som les institucions europees a través d'un pressupost absolutament rígid, sense dèficit i, a més, contengut en la seva despesa".

Jo no sé si hem arribat a l'exageració, perquè en aquests moments el pressupost de la Unió Europea és, cit de memòria, però si no ho record malament, és l'1,7% del PIB europeu, és a dir que és una participació realment quasi quasi simbòlica en la seva capacitat d'intervenir i de decidir amb un 1,7% els objectius de política regional, els objectius de redistribució, etc., etc., semblen extraordinàriament ambiciosos per l'escassíssima quantia que s'hi dedica, quan parlem d'aquesta mateixa quantitat aplicada a 28 països, estarem parlant de menys de l'1% del PIB europeu, per ventura, per tant parlem de quantitats extraordinàriament ridícules quasi quasi, per als objectius que la Unió Europea té plantejats. A mi em sembla que això és una sèria amenaça, sincerament crec que això constitueix una sèria amenaça.

Ara, perdó per la disgregació. On érem?, al tema de les xarxes d'excel·lència. Bé, si aquest és el camí sense sortida que tenen els fons estructurals, els fons de cohesió, els fons europeus en definitiva, hi ha una línia d'opinió que crec que és a la que ens convé apuntar-nos, diguéssim, dins un esquema d'actuació possibilista, no intentant canviar radicalment aquest panorama, que és el que hi ha, és el que està aprovat, és el que està aprovat per al 2000-2006 i, per tant, la capacitat de canviar-ho des de l'acció d'una comunitat autònoma, és pràcticament nul·la, però sí que el que podem fer és intentar donar suport a aquest estat d'opinió que parla de la reconversió de les iniciatives europees per, com diu el Comitè de les regions, per instrumentar, donar una capacitat de desenvolupament dins les noves tecnologies, dins les investigacions i recerques, dins la gestió mediambiental modèlica, etc., a les regions més afavorides, precisament perquè la segona amenaça que té la Unió Europea i que té molt present, a més de l'ampliació, és la globalització i, per tant, si Europa pretén plantar cara a la globalització i constituir un pes específic fort dins el context mundial, ha de tenir la capacitat de generar un sector dinàmic dins el camp de la innovació, dins el camp de la gestió mediambiental, dins el camp de la investigació i recerca, dins el camp del desenvolupament de les noves tecnologies, del nou comerç electrònic, etc., etc., perquè si no demostra aquesta capacitat no afrontarà d'una manera adequada el problema de la competitivitat, i per tant això significa introduir uns elements que més enllà o a part de la política regional encaminada a combatre les diferències de renda, hi hagi una part d'objectius europeus, comunitaris, no regionalitzats, que estiguin destinats a posar en marxa, a impulsar, aquest nou front d'innovació, de tecnologia, d'excel·lència, en definitiva.

Sobre el Llibre blanc o el Llibre verd -primer el Llibre verd, després el Llibre blanc- de la insularitat, jo crec que el que és molt important és exercir d'alguna manera tota la pressió que es pugui sobre el Govern espanyol perquè tenguem una postura clara, des del Govern. Per les informacions que jo tenc així s'ha fet; el president Antich i el conseller d'Hisenda s'han adreçat als seus homòlegs respectius per intentar demanar a l'Estat..., perdó, també el vicepresident del Govern, però ho conec pels

gestos que em fa el Sr. Alorda, més que per un coneixement directe...

(Rialles)

...però en qualsevol cas és veritat que el Govern de les Illes Balears s'ha adreçat al Govern espanyol amb sol·licitud formal perquè el Govern espanyol doni suport a la postura d'incloure dins l'agenda del Consell Europeu de Niça la consideració d'encarregar a la Comissió l'elaboració d'un llibre blanc sobre la insularitat i, bé, esperem que aquestes reivindicacions tenguin el seu efecte i efectivament que el Govern espanyol sigui un més dels quinze que doni suport a aquesta postura.

Demanava el volum dels ajuts europeus en relació als ingressos de la comunitat autònoma. Cit de memòria, però crec que, manejant unes dades de fa uns mesos, en aquests moments els ajuts europeus, més enllà de compromisos i de xifres teòriques, representen en termes d'ingressos reals, de l'ordre entre 6 i 7.000 milions de pessetes, un flux de 6 a 7.000 milions de pessetes anuals, la qual cosa representa, dins un pressupost de la comunitat autònoma d'uns 150.000 milions de pessetes, diguéssim entre el 4 i el 5% dels ingressos, sense fer majors valoracions a la qüestió.

I en relació a la intervenció del Sr. Huguet, que, bé, intentaré evitar valoracions, no?, però a mi m'ha semblat més que a pesar de les precaucions que prenia en la seva primera intervenció, semblava més una sol·licitud de quins són els plans, els projectes del Centre Balears Europa de cara al futur, etc., etc. Sincerament no tenia preparada una intervenció sobre aquesta qüestió. No tenc cap inconvenient en comparèixer quan aquesta comissió o aquest parlament ho estimin oportú, per fer una compareixença sobre aquest tema, però en fi, no venc absolutament preparat sobre aquesta qüestió.

Ha parlat en primer lloc d'avaluació de resultats. Li repetiria el mateix que he dit als anteriors portaveus: no tenim avaluació, i jo personalment no conec que hi hagi ni regions europees que les hagin fet més enllà de l'avaluació autocrítica que la mateixa comissió ha fet i que l'ha duit a variar substancialment la seva política. Aquesta avaluació crítica i també les limitacions pressupostàries, tot s'ha de dir.

En relació a la política..., com s'ha adequat el Centre Balears Europa a aquest programa 2000-2006? Bé, jo diria que el centre no fa programes septennals, com ha fet la comissió pel que fa als anys 2000-2006. Sí que diria que, bé, en aquests moments, quant a... Tenc aquí algunes notes un poc (...): quant a presència a les illes menors, bé, jo tenc la satisfacció de poder dir que enguany s'ha obert una oficina del Centre Balears Europa a Eivissa, que està en el Consell Insular d'Eivissa, i en aquests moments, avui, és a Brussel·les fent un petit *stage* per, després d'haver fer un *stage* de prop d'un mes aquí a Palma, la persona que tindrà al seu càrrec l'oficina del Centre Balears Europa a Menorca, i que tot d'una que acabi aquest *stage* a Brussel·les es procedirà a l'obertura d'un punt informatiu. Independentment de la modèstia de la presència, que no és més que un punt informatiu, però que d'alguna manera és l'única o la primera vegada que s'ha fet un esforç d'acostar

l'Administració a la realitat de les illes de Menorca i Eivissa, també dins els nostres plans, dins els nostres projectes immediats, es troba fer una important campanya de divulgació a l'empareda de determinades qüestions que en aquests moments estan damunt la taula, que tenen un interès, al meu judici, no menys important que l'interès econòmic, com és la Carta Europea de Drets Fonamentals, un debat que s'enceta en aquests moments a Europa i que pot tenir un abast bastant important, en principi, i en col·laboració en alguns aspectes amb la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, i en col·laboració amb altres ens del consorci Centre Balears Europa, desenvoluparem, tenim intenció, ja parlem d'això i tenim ja alguns projectes i pressupostos damunt la taula, una campanya de presència i de divulgació de projectes i de realitat europea a tots els pobles de les Illes Balears. Crec que l'esforç divulgatiu en aquest sentit tampoc no té cap precedent en el passat.

L'any que ve l'actitud, diguéssim, la prioritat fonamental del Centre Balears Europa, expressada, i així ho veuran les senyores i els senyors diputats en debat el pressupost de la comunitat autònoma, expressada en termes pressupostaris és sens dubte la campanya de l'euro, la campanya d'implantació de la moneda única. L'any que ve, l'any 2001, és el darrer any que, en fi, aquesta campanya té sentit i és important fer-la; fins i tot algunes avaluacions que s'havien fet per part de professionals ens deien que les campanyes que s'havien fet fins ara estaven un poc massa allunyades del moment en què l'euro físic seria a les butxaques dels ciutadans i, per tant, semblaven una mica disperses algunes de les campanyes que s'havien fet, i efectivament així ho varem poder comprovar quan fèiem algunes de les visites a centres de Tercera Edat, o a escoles, o fins i tot a comerços, on s'havia fet una primera passada, que no hi havia un fort record perquè es veia la cosa com a llunyana. En canvi ara, sobretot especialment l'any 2001, que es veurà molt propera l'entrada de les monedes físiques, és important insistir en la campanya de cara als ciutadans i, sobretot, de cara a les empreses, de manera molt especial a les petites empreses i comerços que tenen una relació directa amb el consumidor, perquè crec que en aquests moments tenim una certa desviació quant a la valoració que alguns comerciants, alguns empresaris fan quant a la seva adaptació a l'euro.

Circula una enquesta de les fetes per les cambres de comerç, segon la qual hi hauria moltes raons per a la satisfacció, perquè totes les empreses consideren que estan molt ben adaptades a l'euro, però és una enquesta que després, quan s'analitzen una mica els budells de les preguntes, etc., ens adonam que l'únic que es demana és sobre l'autoavaluació, és a dir, es respon l a pregunta: "Vostè creu que la seva empresa està preparada per l'euro?", i tothom contesta que sí; després, quan es fa una anàlisi de la realitat, si les balances, els sistemes de comptabilitat, etc., etc., tenen previst l'euro, les diferències entre el que l'autoavaluació dóna i unavaluació objectiva dóna són bastant considerables. Per tant, això ens obligarà sens dubte a concretar molt la campanya de l'euro de l'any 2001 en temes molt concrets. En aquest sentit tenim ja convenis establerts tant amb la Cambra de Comerç com amb Sa Nostra per adreçar-nos al màxim nombre possible, directament mitjançant la presència física de personal especialitzat, en concret d'un grup de becaris que s'ha preparat per a aquesta

qüestió amb el suport de personal especialitzat del Centre Balears Europa que d'alguna manera insistiran de manera molt important durant el 2001 en aquesta campanya.

Jo no sé... En fi, algunes coses més li podria dir, però efectivament no tenc una preparació exhaustiva dels programes del Centre Balears Europa per als pròxims anys. En qualsevol cas estic a la seva disposició per comparèixer quan aquest parlament ho consideri oportú.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Quetglas. Sr. Soler.

EL SR. DELEGAT DE L'IMEDOC, CENTRE BALEARS EUROPA (Cristòfol Soler i Cladera):

Gràcies, Sr. President. He de dir, en relació a l'article 158, que és una pregunta general, és a dir, que l'han feta pràcticament tots els intervinents. Hi feia referència el Sr. Quetglas, en aquest acord del comitè econòmic i social europeu, i s'ha de recordar, és a dir, que es pot veure de moltes maneres aquesta qüestió, però no ens ha de cabre cap dubte que dins l'esquema de funcionament de les institucions europees, per exemple el Comitè econòmic i social té més pes que el Comitè de les regions, és a dir, que a un dictamen del Comitè econòmic i social, se li ha de reconèixer el seu pes, i en aquest cas fa referència, a més de demanar la interpretació extensiva de l'article 158, crítica..., en fi, la manera com s'ha fet el disseny del repartiment dels fons estructurals per al 2000-2006 i que s'hagi fet bàsicament en base al criteri del PIB per càpita, i es diu que no permet pràcticament cap marge per a la flexibilitat, i la conseqüència que hom treu seria incloure d'una manera automàtica, diu, les regions insulars entre les regions de l'objectiu 1. És a dir, no és qualsevol organisme, és el Comitè econòmic i social europeu i té el seu pes.

I per altra part també una altra darrera qüestió en aquest tema, i és que precisament avui en el Parlament Europeu està previst que se substanciï una pregunta oral davant plenari, formulada pel Sr. Giorgio Napolitano, que és el president de la Comissió d'Assumptes Constitucionals en el Parlament Europeu, i fa una pregunta adreçada tant a la comissió com al consell sobre la interpretació de l'article 158 i sobre si està previst, a la propera conferència intergovernamental, adoptar una solució que doni coherència a aquesta incoherència que hi ha ara entre l'article 158 i l'annex 30 del Tractat d'Amsterdam, és a dir, que realment en aquest moment encara no sabem a hores d'ara la contestació a aquesta pregunta, però està previst que sigui objecte de debat en el Parlament Europeu avui mateix.

Llavors alguns intervinents també havien plantejat quines qüestions es podien millorar en relació a l'actuació dels projectes -en aquest cas el Sr. Buades en concret- dels projectes en els quals participa Imedoc. Per a mi n'hi ha un que és bàsic i tal volta sigui el més senzill: No basta que només hi hagi unes possibilitats d'accés a l'Interreg 3 com hi ha hagut a l'Interreg 2; a l'Interreg 2 es varen aconseguir 190 milions com

se n'haguessin pogut aconseguir alguns més. El que és mal de fer és..., és a dir, és bo de fer dissenyar projectes o pensar camps d'actuació, el que és mal de fer llavors és que un servei d'una conselleria ics d'aquí amb un servei departamental de Còrsega i una unitat administrativa concreta de Sardenya o Sicília puguin actuar conjuntament, perquè hi ha molt poca cultura del partenariat, hi ha molt poca cultura de la col·laboració en temes concrets per dur endavant projectes, és a dir, que tot el que aconseguís millorar aquestes possibilitats d'actuació redundaria en una major eficàcia de les qüestions o dels projectes que es duuguin endavant.

Un dels estudis fets a iniciativa de tota una sèrie de regions que formen part, dins la Conferència de regions perifèriques marítimes, formen part de la Comissió Mediterrània, era com millorar els inconvenients que hi havia hagut en l'aplicació de l'Interreg 2, i la conseqüència d'aquest estudi, un estudi bastant documentat, era que si no es millorava la capacitat de cogestió entre els distints *partners* era molt difícil continuar avançant. Nosaltres la pràctica que veim és molt senzilla, és a dir, que si un projecte, per exemple el projecte Solc, que a Balears és el que du la coordinació, els altres vénen a remolc de nosaltres, i en canvi en altres projectes en què els altres duen la coordinació, nosaltres anam a remolc d'ells. Això s'ha de millorar, s'ha de millorar aquesta possibilitat i aquesta necessitat d'actuació en conjunt per dur endavant projectes, i pensam que cada vegada serà més necessari perquè no només amb l'Interreg sinó amb altres iniciatives, cada vegada més es demana la transnacionalitat, i això suposa que participin regions de diversos estats membres, i en aquest sentit és important anar millorant aquesta coordinació i que això sigui possible i passar de les idees als fets, a la pràctica, que això sol costar bastant.

Amb això, també, a la vegada crec que don per contestada la possibilitat d'ampliació del projecte Solc a les entitats locals. Jo crec que és necessari primer millorar aquests aspectes per poder pensar en aquest altre sentit.

Una cosa que sí que crec que és molt interessant de les observacions que feia la Sra. Amer és la referència al paper de l'intergrup d'illes del Parlament Europeu. Jo aquí, a títol merament personal, crec que seria bo que per part del Parlament de les Illes Balears hi hagués qualche mecanisme de connexió o qualche mecanisme d'informació mútua entre els distints grups parlamentaris o, si s'escau, el Parlament balear com a institució i l'intergrup de les illes al Parlament Europeu. Crec que seria bo i que en determinats moments es poguessin plantejar amb el mateix *timing* que determinades actuacions. Això és una qüestió que, en fi, és una opinió que don i cadascú amb això que faci la interpretació que vulgui.

I en general sobre l'Interreg 3, dir que en aquest moment és molt prest per parlar de determinades qüestions. S'està en una fase molt embrionària. Hem de tenir en compte, com es deia abans, que Balears en aquest cas forma part de dos espais, dins el que és Interreg 3B forma part de dos espais. Un espai és el sud-occidental i l'altre és mediterrani; en aquest sentit primer els estats defineixen el que són recursos que aniran a cada

criteri, a cadascun d'aquests espais en concret. Encara s'està en aquesta fase. Sembla que en el cas d'Espanya hi pot haver, com deia abans, una certa territorialització. No és el cas de França o d'Itàlia; França i Itàlia tenen la política de mantenir obertes unes possibilitats de finançament i hem d'esperar la valoració que donin dels distints projectes.

Des de l'Imedoc i sota la presidència de Còrsega es va redactar tota una alternativa per tal d'incloure un apartat específic destinat a la cooperació entre les illes del Mediterrani dins el nostre espai corresponent, és a dir, un annex específic sobre aquesta qüestió, que no va ser recollit en principi pels distints estats; es va plantejar als tres estats, Espanya, França i Itàlia, que són els tres estats que formen part d'aquest espai, i les conseqüències varen ser distintes a cada estat. França va manifestar la voluntat d'addicionar recursos a Còrsega en aquest aspecte, Itàlia -així ho va manifestar el director general corresponent- la voluntat que té és concedir als projectes que presentin com a *partners* regions insulars d'aquest espai, concedir-los el mateix valor afegir que si hi participen països tercers, la qual cosa és un fet important, és un suplement bastant important, i per part d'Espanya -això, com és lògic, és una qüestió que qui du la negociació directament dins l'Estat espanyol és la Direcció General d'Economia, però pareix que davant aquesta petició de tenir en compte la insularitat la reacció de la direcció general corresponent pel que fa a Espanya va ser incrementar un punt la finançació de tot aquest apartat per a tots igual. Això semblen ser les conseqüències d'aquest annex 6, que va demostrar una vegada més la voluntat d'ampliar el finançament en aquest sentit que, ara, va tenir una conseqüència distinta a cadascun dels estats.

Jo, una mica tancant el tema, crec que en aquesta qüestió de la insularitat en general, tal volta el que deia el Sr. Alorda, en fi, des d'una postura un poc negativa jo crec que tal volta anam per aquí, és a dir, s'ha aconseguir en determinats moments que això que està a la Constitució espanyola, que fins fa poc no se li ha començat a veure qualche virtualitat i encara falta molt, idò que pugui tenir lloc també, per així dir-ho, entre cometes, dins la Constitució europea, i a partir d'aquí s'obren unes possibilitats de, tira-tira i amb bastants d'anys, anar fent coses, continuar, saber que no estam en un camí a curt termini sinó que això requerirà més esforços i que realment poques alternatives més queden, en aquest sentit.

El Sr. Quetglas feia al·lusions al que pot suposar l'ampliació; són qüestions que s'hauran d'anar veient amb el temps, però jo personalment crec que aquesta via és una via important, és una via que ha tengut i crec que ha de tenir el consens de tots els grups parlamentaris que integren aquesta cambra i crec que en aquests moments fins i tot qualche esperonejada més per tal que, per exemple, es manifestin voluntats més clara davant ja d'una concreció del tema, que és interpretació jurídica de l'article 158, que és una cosa bastant concreta i ja no és elucubrar sobre si s'inclou la insularitat o no, la insularitat està inclosa, anem perquè s'interpreti com toca; i recordaré en aquest sentit que l'idioma amb el qual es va donar redacció a l'article 158 era l'anglès i el ministre d'Administracions Territorials del Regne Unit va dir que la posició del Govern

britànic en aquest tema des del primer moment havia estat la interpretació denominada extensiva.

Això és tot. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Soler. Algun grup vol intervenir com a rèplica? Sí, pel Grup Popular... Perdó, pel Grup PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Alorda, per seguir un poc l'ordre de menor a major.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senzillament per agrair les respostes i els comentaris que han suscitat aquesta segona ronda. Vull demanar al Sr. Quetglas, o al Sr. Soler, que ens facin arribar, si poden tan aviat com sigui possible, malgrat..., evidentment tendríem altres fórmules, però jo els agrairia, ja que han tret el tema als membres d'aquesta comissió no permanent, la resposta del Sr. Napolitano tan bon punt com s'hagi produït o en tinguin coneixement; crec que seria interessant tenir-la de primera mà o el més prest possible, perquè a més, en qualsevol cas, sembla lògic que Niça s'entretengui a unificar totes les versions lingüístiques del mateix text, perquè francament continuar lluitant per interpretacions jurídiques que per ventura fins i tot ens donen una esclatxa per fer-ho, no sembla massa raonable dins una unió en la qual el que és lògic, sembla ser, és que hi hagi una sola versió d'allò que s'aprova. Per tant convendria que això, en qualsevol cas, més enllà d'interpretacions en aquest moment provisionals, s'acabàs aclarint modificant-se allò que calgui, i evidentment la que ens interessa, que crec que també no per una qüestió només de conveniència jo deia mesquina, en qualsevol cas des del nostre punt de vista, sinó des de la justícia, és l'extensiva.

Per la resta, només perquè em costaria molt no dir-ho, ja que dins aquesta ronda d'opinions també que feim, és apuntar que el tema de renda és lògic que continuï essent el fonamental. Pensam que hem d'influir perquè hi hagi altres línies a nivell d'iniciatives que compensin o que creïn altres escenaris que són també importants i rellevants perquè la Unió realment aconsegueixi la cohesió, però és que a les Illes Balears acaba essent un handicap doble que l'Estat tenguí en compte la renda per càpita, que la Unió Europea tenguí en compte la renda per càpita, però nosaltres no, que les nostres institucions no gaudeixin de la renda per càpita dels seus ciutadans quant al que són les administracions públiques. No crec que ho puguin arreglar ni el Sr. Quetglas ni el Sr. Soler, però pensava que pel nostre grup és important mantenir-ho.

En qualsevol cas, també com a darrera reflexió, pensam que precisament és aquesta Europa dels estats que deia el Sr. Quetglas, que jo crec que també, hi coincidesc, continua essent el bloc realment fort d'aquesta unió, la qual cosa resulta un greu handicap per a moltíssimes iniciatives, que la dinàmica europea de moltíssimes regions dinàmiques pot aturar, però és que en realitat és el handicap perquè hi hagi una veritable unió. No hi podrà haver política exterior, ja no parlam ara de nivell baix, no hi haurà política exterior, no hi haurà Europa si no se

superen els estats, perquè el dret de veto, no el veto concret d'exercir-lo en els punts que diu el Tractat, sinó el mateix fet d'haver-ho de pactar, d'haver-ho de negociar a nivell d'estats no permetrà política exterior, no permetrà política de defensa. Mentre discutim tots aquests temes només hi ha una sola potència mundial, i això és evident en qualsevol escenari internacional en què un es mogui i els papers que fa la Unió Europea al respecte.

Per altra banda, la que ens convé i la que també ens interessa a un segon nivell d'aquest tema, hi hauria enteses, i hi hauria coordinacions, i hi hauria possibilitats de treure més profit d'aquest principi de subsidiarietat si allò que depèn de la Unió Europea pogués tenir interlocucions directes i pogués prendre decisions directes sense també haver de ser consultades i a vegades -no sempre, naturalment- circuitades per l'estat respectiu.

En qualsevol cas ja dic que és una opinió també que queda en aquesta comissió no permanent, però no hi ha més pregunta o més sol·licitud que aquesta del Sr. Napolitano i res més, agrair sobretot la presència dels dos exdiputats, recordats en aquesta cambra, i res més, sol·licitar que sempre que passin per aquí són benvinguts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sra. Bennàsar, del Partit Popular.

LA SRA. BENNÀSAR I TOUS:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo també vull aprofitar per saludar i donar les gràcies a les dues persones que han vingut, el Sr. Quetglas i el Sr. Soler, a contar-nos i a informar-nos un poc com estan les coses.

Bé, jo a mesura que s'anaven fent les intervencions se'm suggerien coses que no és el moment; és molt tard i supòs que hi haurà altres ocasions per poder desenvolupar aquest tema de la insularitat, que és prou complicat, però a mi m'ha quedat un tema que potser, ja dic, el podem deixar per més endavant, i és que s'ha de tenir una mica de consciència del ritme de funcionament de la Unió Europea i com avancen les coses, o sigui, si entre 15 és difícil, entre 28 serà més difícil, però jo crec que s'ha avançat molt. Però hi ha un tema, no teníem insularitat dins el Tractat, ara almanco hi ha una menció, ja és qualche cosa; costa pena introduir coses dins el Tractat, i conceptes nous; però el conseller Mesquida va dir quan vàrem tenir fa sis mesos una interpel·lació sobre aquest tema, que va dir que havia parlat amb el comissari Solbes, que s'havia de desenvolupar ara una altra tasca, que era la inversió de la càrrega de la prova, Això és un tema que crec que és molt important, i que marca el camí cap al futur. El camí cap al futur és: per invertir aquesta càrrega de la prova només hi ha un camí, que és fer projectes. Mentre hi ha aquestes discussions de tipus jurídic, que hi han de ser, però que tenen un ritme, hi ha unes altres possibilitats de tipus executiu i de tipus programes europeus que no són només els fons estructurals, hi ha molts

d'altres programes, hi ha les xarxes transeuropees, hi ha una direcció general, la de Medi Ambient, que té, o tenia almanco l'any passat, un departament de turisme. Per exemple, vostè ha mencionat el tema del turisme; el tema del turisme està tancat a nivell d'Unió Europea, ja es va fer un llibre verd; hi ha els països membres, que són en aquest sentit els que tenen la possibilitat de dir sí o no a polítiques noves; varen dir que no; es va fer una consulta molt profunda, molt ben feta, vàrem discutir, ens vàrem barallar tots, però vàrem arribar a la conclusió que els països no volien, ni Espanya, ni els països més turístic no volien. Els països del nord sí, però els països del sud no volien. Idò si no volien, no els pots obligar.

O sigui, que el tema del turisme, com a política comunitària el podem oblidar, però si a dins la DG11 s'ha obert un departament de turisme, turisme i medi ambient, és un tema prou important, tal vegada intentar fer qualche incursió dins aquest tema. Jo crec sincerament que dins la feina que hem de fer per continuar treballant la insularitat, hi ha el que en argot comunitari diuen el *mainstreaming*, fer polítiques horitzontals, fer incursions d'insularitat dins totes les polítiques europees que puguem. Si cada vegada que hi ha un programa europeu, sigui Life, sigui Leader, sigui Feoga, sigui Feder, sigui del que sigui, fins i tot de formació, introduïm la filosofia insularista, anam creant un estat d'opinió; i serà lent, però serà; es torbarà més o menys, però arribarà un moment que sabrem que no és el mateix fer feina a unes illes que fer feina a un continent; i si no ho introduïm, serà igual un treballador d'illes que un treballador continental. I amb el tema de xarxes transeuropees, ja més que més, o sigui; energia, transports i telecomunicacions, aquí hi ha una feina per fer, i el que em sap greu és que la dispersió que tenim a les Illes amb els temes europeus, i tal vegada la manca d'una comissió d'assumptes europeus dins aquest parlament, fa que no avancem amb la força que podríem avançar, sigui qui sigui qui governi, és el menys important, jo crec que la política europea ha de continuar, governi qui governi; perquè si la interrompem un temps, no és que interrompem, és que quan tornem reprendre arribarem tard en moltes possibilitats que haurem perdut al camí, perquè els altres països fan el seu camí endavant.

O sigui que jo amb aquest missatge que va donar el conseller Mesquida, d'invertir la càrrega de la prova, crec que entre tots, sigui qui sigui la conselleria que ho hagi de fer, hem de fer un esforç, perquè realment ells no ens faran la feina de demostrar quina és la problemàtica insular. Som nosaltres que l'hem de fer i l'hem de presentar, i quan tenguem moltes proves que sí que hi ha, i les podem tenir mitjançant projectes, mitjançant partenariats, el que ha dit el Sr. Soler: és ver que és molt difícil fer feina amb *partners* que tal vegada són de regions molt menys desenvolupades que la nostra, però és igual, és la manera de fer feina i l'hem d'aprendre i l'hem d'assolir així com sigui. O ho feim així, o no serà.

Jo només volia dir això. Els vull agrair tot el que ens han informat. Jo els demanaria que tornassin un altre dia, crec que val la pena. M'agradaria que la conseqüència d'aquesta comissió no permanent fos la creació d'una comissió d'assumptes europeus, perquè crec que ens convé a tots, i que ens acostumen -ja ho dic, sigui qui sigui qui governa- a fer un

seguiment del que ens jugam a nivell europeu...No hi ha ningú? És igual, jo crec que és el moment de dir-ho, de totes maneres he fet preguntes a altres comissions, que crec que és una tasca que l'hem de fer entre tots, i que ens durà feina, però..., i l'hem de liderar. Per ser illes capdavanteres hem de ser capaços de desenvolupar projectes capdavanteres, i ens hem d'esprèmer el cervell, cercant idees capdavanteres, en els temes que vegem que són prioritaris dins les convocatòries. L'Interreg 3c, és ver que és tal vegada prest, jo sé que al Comitè de les regions s'acaba de formar un intergrup d'illes. Crec que això és positiu, ara jo no només tenim l'intergrup del Parlament, tenim un intergrup al Comitè de les Regions, o sia que més diputats, més representants de regions que estan implicats en aquest tema. Estam creant una consciència insularista, jo crec que això és molt important. Que és ver que serà lent? Sí, però crec que és el camí per fer una feina cap al futur, i si els fons estructurals cada vegada seran menys, els programes a la millor cada vegada seran més; però sempre es donarà prioritat a la innovació i la capacitat de fer feina amb altres, o sia que aquestes dues condicions a l'Interreg 3c, que jo tenc un esborrany, diu per exemple que es donarà prioritat a fer feina amb un país tercer. Per exemple, Malta ho és, Malta és un país que està a punt d'entrar i que té il·lusions. És molt petitó, és ver, però és quasi una illa, vull dir que té els mateixos problemes que tenim nosaltres. Tal vegada es pot fer qualche projecte amb Malta.

Hauríem d'imaginar com podem fer projectes dins les possibilitats que tenim. Jo crec que és possible. Que és laboriós? Sí, però crec que és possible. Bé, res més, no em vull estendre i, com he dit abans, agràida que hagin vengut a contar-nos tot el que han explicat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bennàssar. Atesa l'agenda que ens queda encara, de temps i això, jo demanaria s'alguns de vostès volen replicar alguna cosa de manera breu i poder tancar la sessió, després d'agrair-los òbviament la seva presència aquí per primera vegada.

EL DIRECTOR GERENT DEL CENTRE BALEARS EUROPA
(Francesc Quetglas i Rosanes):

Gràcies. Simplement perreferir-me a una petita precisió, una informació a afegir a les paraules de la Sra. Bennàssar. Des del Centre Balears Europa estam treballant per això, i puc dir amb un cert orgull, una certa satisfacció, que em pareix que les Illes Balears seran l'única regió euromediterrània que presentarà dos projectes a la iniciativa (...) de desenvolupament de la societat de la informació dins l'àrea mediterrània, en cooperació amb els països del sud, que estan treballant, un sobre medicina, un sobre sanitat i un de turisme, el qual lògicament volem impregnar de la cultura de l'insularisme per donar-la a entendre. Vull dir que en aquesta línia des del Centre estam treballant tot el que es pot. No és més que un exemple, però és exactament en la línia que la Sra. Bennàssar deia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. El Sr. Soler, si vol... Molt bé, idò, agraint-los una vegada més la seva presència, la seva primera presència podríem dir, en aquest parlament en les circumstàncies actuals, aixecaríem la sessió, fins la pròxima. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma